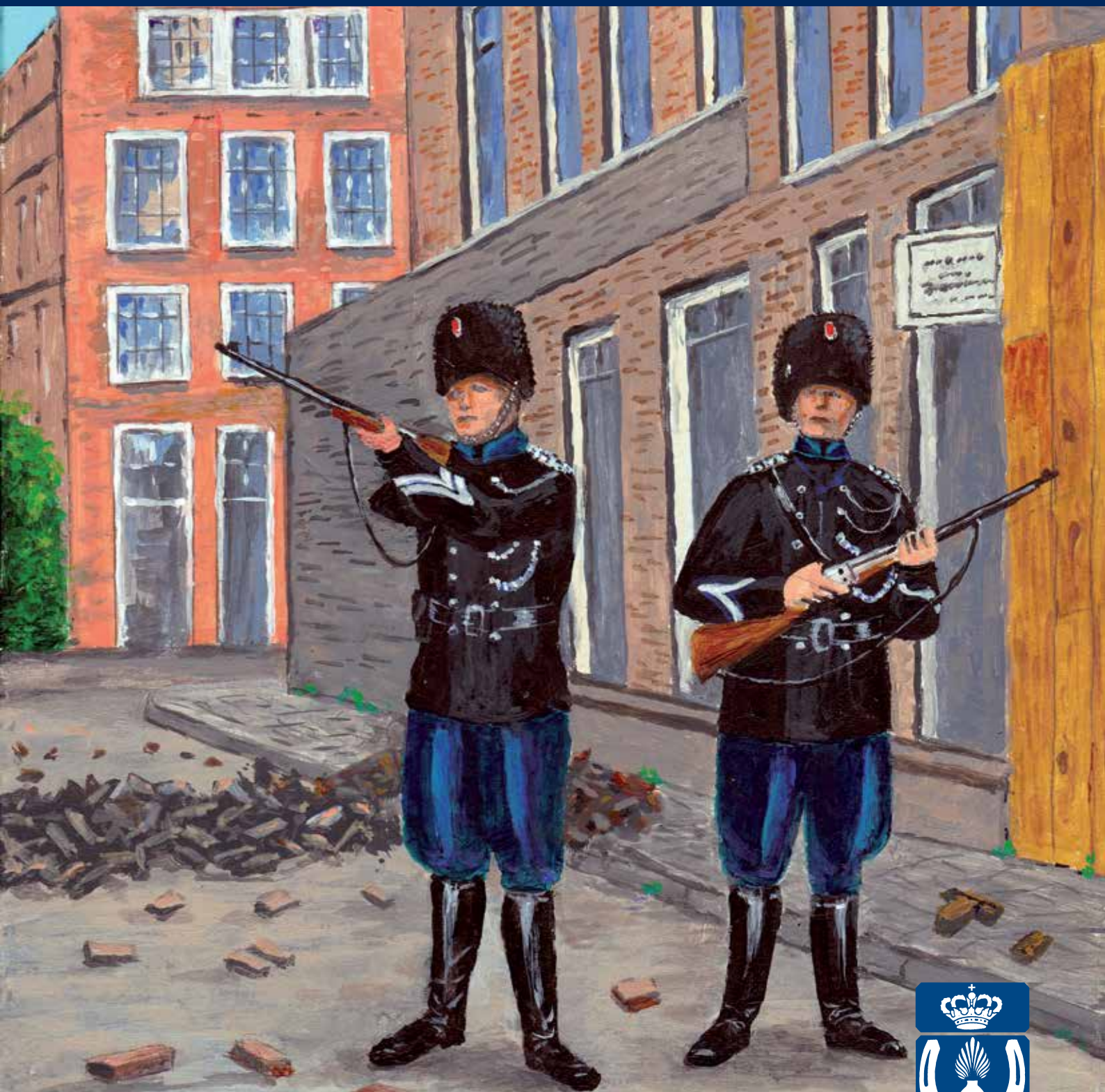

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Jannes Douma
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming
Henk Westland

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Druk

Ten Brink, Meppel

Vormgeving

Content Innovators, Alphen a/d Rijn

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend uitgave

Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 22 januari 2016

inhoud

- 3 Observaties van de voorzitter
- 4 Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
- 6 Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
- 8 De geschiedenis van het Wapen
- 9 Reservistenrubriek | commando-overdracht CKMar
- 10 Veteranenrubriek | informatie voor veteranen
- 12 Oud-dienstplichtigen | Reünie 1955-4
- 14 Nieuw Guinea | uitgezonden dienstplichtig marechaussee Poiesz
- 16 Deel 25 van de serie 'De onbekende helden van 1940- 1945'
- 18 Deel 17 van de serie 'De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse'
- 20 SMC-Allerlei
- 30 Personalia
- 31 SMC-Informatie

Foto omslag:
Koninklijke Marechaussee verleent bijstand,
Jordaanoproer 1934 Amsterdam.
Schilderij speciaal gemaakt voor de omslag
van de brochure nr. 46 door Frans Ouwerkerk.

Observaties voorzitter

Aan het eind van een jaar past een terugblik. In algemene zin kunnen we wederom terugkijken op een goed jaar. Wel werden we meer dan in andere jaren binnen ons bestuur met ziektes geconfronteerd. Door het ons ontvallen van met name de oudere begunstigers is onze achterban nu van 2900 personen geslonken tot ruim 2800 personen, overigens nog steeds een aanzienlijk aantal. We vormen daardoor samen nog immer een hechte en substantiële kring van vrienden in en om ons Wapen. De contacten met de leiding van het Wapen zijn goed en intensief. Met ons blad, de website en de nieuwsbrief gaat het ook goed. De website wordt elke maand ongeveer 13.000 keer bezocht en de nieuwsbrief gaat wekelijks naar ruim 1200 personen. Over Marechaussee Contact is onze achterban goed te spreken. Onze drukker heeft zich, in dit voor drukkers economisch gezien niet zo gunstige klimaat, gelukkig goed kunnen handhaven. Wij hebben u daardoor zonder mankeren Marechaussee Contact ook in 2015 kunnen toesturen. Wij zijn zelf nog steeds zeer te spreken over de kwaliteit van ons blad en krijgen van velen van u ook positieve reacties. In 2016 willen we toch het uiterlijk iets gaan moderniseren. Het februari-nummer zal er dan ook iets anders uitzien. Vanaf deze plaats wil ik allen danken die op een of andere wijze hebben bijgedragen aan het goed functioneren van onze stichting.

We hebben in 2013 binnen onze stichting een reünievereniging opgericht. Ik heb in 2013 en 2014 de achtergronden van deze stap in ons blad uitvoerig toegelicht. Met nadruk wil ik ook nu, mede naar aanleiding van nog steeds gestelde vragen, melden dat het oprichten van deze vereniging puur als een financieel-administratieve stap moet worden beschouwd. De regeling reüniefaciliteiten van defensie is alleen geschreven voor verenigingen! Onze bijeenkomsten worden, net als in het verleden, nadrukkelijk voor al onze begunstigers georganiseerd. Daaraan verandert dus absoluut niets. Wij maken intern echt geen onderscheid tussen de begunstigers!

In dit nummer besteden we aandacht aan de begin november door de Stichting Vrienden van het Museum te Buren uitgereikte brochure. In deze brochure beschrijft ons redactielid kolonel b.d. Willem Geense welke rol de Koninklijke Marechaussee in de periode 1814 - 1940 op het gebied van bijstand in ons toen zeker niet rustige en geweldloze land vervulde en hoe die bijstand in ons land toen was georganiseerd. Ik kan u deze zeer leeswaardige brochure aanbevelen, deze is te verkrijgen bij ons museum.

De commando-overdracht kunnen we natuurlijk ook niet onvermeld laten. Tijdens een indrukwekkende plechtigheid op het Binnenhof heeft luitenant-generaal dr. Hans Leijtens het commando over de KMar overgedragen aan luitenant-generaal mr. Harry van den Brink. Een deputatie van SMC heeft deze

ceremonie en de daarop volgende receptie mogen bijwonen. Wij wensen beiden heel veel succes in de nieuwe functie toe.

De laatste jaren hebben we veel geschreven over de inzet van onze sobats in het voormalige Nederlands-Indië. Af en toe zullen we dat nog steeds gaan doen, maar vanaf dit nummer verschuiven we onze aandacht langzaam in de richting van de meer recente geschiedenis. Daarin past een artikel over de dienst in Nieuw-Guinea. Korea zijn we echter niet vergeten en ook over die periode zullen we u in de toekomst nog nader informeren.

In 2016 bestaat ons museum tachtig jaar. We zullen daar in ons blad te zijner tijd uitvoerig bij stilstaan. Dankzij de oprichter, kolonel Van Houten, is heel veel van onze geschiedenis bewaard gebleven. Nog steeds weten velen voor schenkingen het museum te vinden. Met name persoonlijke aantekeningen en foto's (met toelichting!) zijn voor het archief van ons museum van onschatbare waarde. Laat het selecteren en eventueel weggooien of vernietigen van dit soort dossiers aan het museumteam over! Daar kan men immers zien of over een bepaald onderwerp al meer informatie beschikbaar is. Kom overigens ook eens kijken in ons museum, de collectie is een bezoek zeker waard!

Tenslotte op verzoek van onze penningmeester nog een mededeling van huishoudelijke aard. In januari 2016 worden de begunstigerbijdragen geïnd bij de begunstigers die een machtiging hebben afgegeven. Zij die geen machtiging hebben afgegeven krijgen een brief bijgevoegd bij dit nummer van Marechaussee Contact.

De feestdagen staan voor de deur. Ik wens u mede namens de andere leden van het bestuur en hun naaste medewerk(st)ers vanaf deze plaats heel fijne feestdagen toe en hoop dat het jaar 2016 voor u en de uwen een in alle opzichten heel goed jaar zal mogen worden. De zieken onder ons wensen wij samen met hun naasten veel sterkte en een algeheel herstel toe. Wij hopen u allen weer regelmatig bij door ons georganiseerde bijeenkomsten te mogen begroeten.

Jack Vlaming
brigadegeneraal b.d.
voorzitter SMC

41 verdachten van mensensmokkel opgepakt

'De Koninklijke Marechaussee heeft, sinds het opschrijven van mobiele controles half september, 41 verdachten van mensensmokkel opgepakt.'

Dat zei staatssecretaris Klaas Dijkhoff (Veiligheid en Justitie), die op 9 november op werkbezoek was bij een mobiele controle van de Marechaussee op de grensovergang Hazeldonk tussen België en Nederland.

Het gaat om zo'n zeven aanhoudingen per week, een verdubbeling sinds de intensivering van de controles. De verdubbeling van de vangst tot nu toe is volgens Dijkhoff belangrijk: 'We moeten mensensmokkelaars zo hard mogelijk aanpakken.'

De extra controles zijn nodig om een beter inzicht te krijgen in de mensensmokkel in Nederland. Daarmee kan deze 'ernstige' vorm van criminaliteit beter bestreden worden, kondigde de Marechaussee eerder aan.

De extra inspanningen zijn een direct gevolg van de verhoogde instroom van vreemdelingen in Nederland. De Marechaussee controleert sinds 17 september extra steekproefsgewijs op de weg, op vliegvelden, internationale treinen en op het water.

Koning Willem-Alexander op werkbezoek

Koning Willem-Alexander heeft op 12 november een werkbezoek gebracht aan de Brigade Brabant-Zuid van de Koninklijke Marechaussee in Breda. Ook was hij aanwezig bij een controle bij grensovergang Hazeldonk.

In de Trip van Zoutlandtkazerne in Breda werd gesproken over de handhavingstaken rondom vreemdelingenwetgeving en over grensbewaking op Eindhoven Airport. Verder kwam de zogeheten Mobiel Toezicht Veiligheid aan de orde. Dit zijn controles om illegale immigratie, terrorisme, gezochte personen, mensenhandel, drugssmokkel en witwassen tegen te gaan.

Na deze bijeenkomst ging de koning naar grensovergang Hazeldonk. Daar controleerden de Koninklijke Marechaussee, de Douane en de Koninklijke Landmacht voertuigen en personen. Hierbij was speciale aandacht voor mensensmokkel. Medewerkers spraken met de koning over onder meer vluchtelingenstromen en criminaliteit. Ook vertelden zij over het computersysteem dat helpt bij het selecteren van voertuigen die worden gecontroleerd.

Laatste etappe van Graeme Warrack Memorial Event

Acht onderofficieren van de Koninklijke Marechaussee hebben op 26 november de laatste etappe gelopen van het Graeme Warrack Memorial Event. Het sluitstuk van de honderd kilometer lange tocht liep van Fort Altena bij Werkendam tot Slot Loevestein.

De marechaussees lopen de tocht ter herinnering aan de arts van de Airboredivisie die na de Slag om Arnhem in 1944 voor 1800 gewonde paratroopers zorgde in de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn. Die kazerne is nu opleidingscentrum voor de KMar. Warrack wist aan het transport naar een krijgsgevangenenkamp te ontsnappen door zich in de kazerne te verbergen. In februari 1945 lukte het hem dankzij liniecrossoers via de Biesbosch in bevrijd Nederland te komen.

De route van deze tweedaagse tocht gaat van het Airborne Museum 'Hartenstein' in Oosterbeek, tijdens de slag het hoofdkwartier van de Airboredivisie, via het Marechausseemuseum in Buren naar Loevestein. Het is extra zwaar voor de marechaussees omdat ze de hele tocht op een rantsoen van maar 1500 kilocalorieën moeten afleggen. Normaal heeft een man op een dag zonder inspanningen 2600 kilocalorieën nodig.

Van de zeventien militairen die zich hadden aangemeld, begonnen er acht - zeven mannen en een vrouw - aan de laatste zestien kilometer. Eerder op de dag bezochten ze in Buren het graf van wachtmeester Jeroen Severs, die in augustus 2004 sneuvelde in Irak.

EU Police Services Training

De EU Police Services Training (EUPST) onder voorzitterschap van de Koninklijke Marechaussee is op 18 november afgetrapt. Dit gebeurde tijdens een conferentie voor politietrainers in Den Haag. EUPST is bedoeld om de samenwerking van (militaire) politiediensten op een hoger plan te brengen. Dit ter voorbereiding op internationale inzet.

Hoofddirecteur Beleid Wim Bargerbos (Defensie) opende de conferentie en was vorig jaar bij een EUPST-training. Hij is ervan overtuigd dat de benadering werkt. 'Door het trainen van politiepersoneel volgens gezamenlijke standaarden die zich bewezen hebben, versterkt dit programma de Europese

politicapaciteiten. EUPST zorgt ervoor dat agenten effectiever kunnen optreden bij crisisbeheersingsoperaties.'

Tijdens de conferentie komen trainers bij elkaar die agenten opleiden voor internationale politiemissies en -operaties. De conferentie staat in het teken van de uitwisseling tussen politie- en civiele trainingen ter voorbereiding op missies en operaties. Civiele -en politietrainers wisselen kennis uit en spreken over de toekomst van civiele en politiemissies en de samenwerking van civiele en politietrainers en trainingsinstituten. Het doel is het verbeteren van de voorbereiding en inzet van civiele experts en politie.

De conferentie is het eerste initiatief van de EUPST II. De EUPST is een consortium van civiele en militaire politiediensten uit dertien Europese landen en de Europese Politieacademie. Het samenwerkingsverband is bedoeld voor de opbouw en uitbreiding van politicapaciteiten zoals interoperabiliteit (samenwerking) en harmonisatie (standaardisatie) en een internationaal netwerk. Deze capaciteiten zijn nodig voor een goede invulling van internationale crisisbeheersingsoperaties voor onder meer de EU, VN en de Afrikaanse Unie.

De Koninklijke Marechaussee is sinds september voorzitter van de EUPST II, dat toen zijn tweede termijn van drie jaar begon. In die periode vinden er 21 oefeningen en deeltrainingen plaats. Ook wordt op academisch niveau kennis uitgewisseld.

22 januari 2016

Uitreiking Nobel-insignes te Apeldoorn

De door SMC geïnitieerde uitreiking van Nobelprijs-draaginsignes zal op 22 januari 2016 worden gehouden. Op deze dag worden deze insignes uitgereikt aan Libanonveteranen, beroeps en dienstplichtig, van de Koninklijke Marechaussee. Deze bijeenkomst is bestemd voor zowel SMC-begunstigers als overige marechaussees die in Libanon gediend hebben.

Datum: 22 januari 2016

In tegenstelling tot eerdere berichten:

Locatie: Koning Willem III-kazerne | Apeldoorn | filmzaal | lunch in tent op het Square.

Programma: 10.30 ontvangst | 11.15 toespraken | 11.45 uitreikingen | 12.15 aperitief | 13.15 lunch | 14.15 einde.

Informatie: zie rubriek Veteranen in dit nummer van Marechaussee Contact | pagina 10-11.

10 maart 2015

SMC-contactmiddag te Buren

Informatie

Ook in 2016 wordt, net als alle voorgaande jaren, weer een contactmiddag gehouden in het Marechausseemuseum te Buren en wel op donderdag 10 maart. De belangstelling voor deze middag in ons museum is ieder jaar groot, enerzijds vanwege de gezellige en vriendschappelijke sfeer en anderzijds vanwege de mogelijkheid het museum te bezoeken en te zien wat er daar in de tussentijd veranderd en bij gekomen is.

Programma

13.30 - 14.00 uur: aankomst en ontvangst met koffie/thee en cake in de dependance van het Marechausseemuseum aan de Weeshuiswal 4 in Buren, dus niet in het museum.

14.00 uur: welkomstwoord door de voorzitter van de Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC) gevolgd door een toespraak door of namens de directeur van het museum waarin u geïnformeerd wordt over de ontwikkelingen met betrekking tot het museum. Aansluitend kunt u op eigen gelegenheid een bezoek brengen aan het Marechausseemuseum of onder het genot van een hapje en een drankje wat bijpraten.

17.00 uur: genieten van een buffet in de dependance.

Kosten

De kosten van deelname aan deze contactmiddag zijn € 12,50 per persoon, inclusief het buffet.

Dit bedrag geldt voor SMC-begunstigers, waaronder ook de partner wordt begrepen; niet begunstigers zijn ook welkom, zij betalen € 25,00 per persoon. Drankjes zijn voor eigen rekening.

Aanmelding geschiedt door overmaking van het te betalen bedrag op ING-bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25 t.n.v. Reünievereniging MC, Walstro 33, 1273 BH Huizen onder vermelding van: 'Buren'. Bij internetbankieren graag uw adres vermelden. Uw aanmelding wordt uiterlijk 4 maart 2016 tegemoet gezien.

Gezien de betalingscondities geldt dat betalingen niet kunnen worden gerestitueerd bij afzegging tot deelname, na 4 maart 2016.

Zaken die u aan het museum wilt schenken, kunt u meenemen en afgeven. ►

► Extra vergadering

Tijdens deze bijeenkomst zal de Algemene Ledenvergadering 2016 worden gehouden door de leden van de Reünievereniging Marechaussee Contact. Voor eventuele nadere informa-

tie kunt u terecht bij de voorzitter van de Reünievereniging MC, Roel Gras (zie pagina 31).

Ooproep 1

Reünie beroepslichting 1961-4

Al bijna tien jaar houden enkele leden van de beroepslichting 1961-4 elk jaar met succes een zogenaamde kamerreünie. Vanwege een jubileum overweegt men een reünie van de hele lichterling.

Is er belangstelling?

De kamerreünie is een bijeenkomst van een aantal mensen die bij opkomst in de Koning Willem III-kazerne de eerste negen maanden op dezelfde kamer gelegen hebben. In dit geval zijn het de collega's met achternamen die beginnen met de letters A en B. Nu het in 2016 precies 55 jaar geleden is dat ze in dienst getreden zijn, wil het organiserend comité door middel van deze vooraankondiging onderzoeken of er voldoende animo bestaat voor een reünie van de gehele lichterling 1961-4.

Informatie

Bij voldoende belangstelling zal de reünie in augustus 2016 gehouden worden. Het organisatiecomité zal het zeer op prijs stellen als de leden van deze lichterling hiervoor belangstelling tonen. Aanmelden: Sjaak Brands | 076 – 8884442 | 06-51469524 | j.a.brands@ziggo.nl.

Ooproep 2

Reünie beroepslichting 1971-4

Informatie

Enkele oud-collega's van de beroepslichting 1971-4 proberen te achterhalen of er lichtingsgenoten zijn die de reünie van 2003 nog eens over willen doen. Inmiddels hebben zich al collega's gemeld, maar men zoekt nog enkelen. De initiatiefnemers: 'Het was een leuke en gezellige dag in 2003.'

Aanmelden: Jos Wekking | jwfoto@live.nl.

Herhaling

Twee reünies

In het oktobernummer zijn twee reünies aangekondigd, voor beiden geldt dat de locaties nog bepaald moeten worden. Zie pagina 7 van MC oktober 2015.

- Beroepslichting 1966-2
- Pantserwagenpeloton KMar Zuid-Holland.

Koninklijke Marechaussee en de bijstand van 1814-1940

Deel XXXV uit de reeks artikelen over de geschiedenis van de KMar

Al meer dan vijf jaar kijkt SMC terug in de geschiedenis van het Wapen, aanvankelijk over hoofdlijnen maar nu meer op kleiner niveau. Dit keer een artikel over bijstandsverleningen vanaf de oprichting van het Wapen tot het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog.

Tussen 1814 en 1940 werd in een tijd van rellen, stakingen en oproeren de openbare orde gehandhaafd. Nederland was nogal onrustig. Diverse organisaties als stadswachten, schutterijen, leger, Koninklijke Marechaussee, gemeentepolitie, Rijks- en gemeenteveldwacht, Politietroepen en hulpmarechaussees moesten de orde houden. Het politiebestedel was dual en versnipperd, en ministers waren het oneens over de organisatievorm. Bijna altijd trad het leger op als de grootste reguliere politiemacht, dertigduizend militairen vanuit 56 garnizoenen werden te pas en te onpas gratis ingezet door burgemeesters.

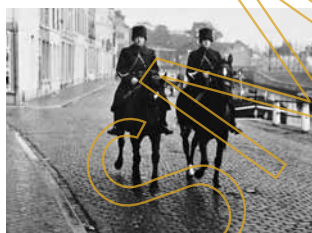
Het verzet tegen de inzet van militairen bij handhaving of herstel van de openbare orde nam toe vanwege hun harde optreden. Langzaam vond de overheid dat dit een burgerpolitietak moest worden maar daarvoor ontbraken de middelen. In 1830 werd België zelfstandig en was de KMar alleen nog maar in Zuid-Nederland aanwezig. Het was een korps dat kwalitatief veel beter was dan de burgerpolitie en de marechaussees kregen veel lof voor hun optreden tijdens het oproer van 1848 in noordelijk Nederland. Redenen voor de Tweede Kamer om te pleiten voor uitbreiding van de KMar, maar ook nu weer speelde geldgebrek de hoofdrol.

Dankzij creatieve Koninklijke Besluiten wist de minister van Justitie in 1854 de (aanvankelijk onbezoldigde) Rijksveldwacht op te richten, bestaande uit reeds aanwezige rijksambtenaren zoals gerechtsdienaren en jachtopzieners die het politiewerk gingen verrichten naast hun normale werk. Deze rijksveldwachters hadden ook als taak het verlenen van bijstand aan de gemeentepolitie om daarmee de inzet van het leger te kunnen terugdringen. Echter de discussie of Nederland nu op termijn een burgerlijk dan wel een militair rijkspolitiekorps moest krijgen, werd daarbij angstvallig vermeden. Rijksveldwachters waren over het algemeen wat oudere en bezadigde 'huisvaders' die minder geschikt bleken voor het harde bijstandswerk dan de jonge ongehuwde marechaussees.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd Nederland geteisterd door voedseloproeren en stakingen. Marechaussee en Rijksveldwacht verleenden bijstand aan de gemeentekorpsen en hadden daar de handen vol aan. Daarnaast moest de Marechaussee ook de orde en tucht onder tweehonderdduizend gemobiliseerde militairen zien te handhaven. Om voor de burgerpolitiekorpsen (waartoe ook de KMar werd gerekend) ruimte te creëren voor hun eigenlijke taken, werd in 1918 binnen het leger een 'veldgendarmerie' opgericht met als taak toezicht te houden op militairen. Deze oplossing was een compromis, de regering had een grote voorkeur voor snelle uitbreiding van de Marechaussee, in haar ogen het meest geschikte wapen tegen ordeverstoringen.

1903 Spoorwegstaking Amsterdam

1929 Zinkwitstaking Maastricht

1934 Jordaanstaking Amsterdam

De inspecteur van de Marechaussee, generaal Van Haeften, was mordicus tegen een té snelle uitbreiding van het Wapen met als argumenten: aantasting van de kwaliteit van het personeel en korpsgeest. Dit leidde mede tot de oprichting van nóg een politiekorps in 1919: het Korps Politietroepen. De veldgendarmerie ging op in dit korps. De instabiele situatie in Europa, mede door de 'oktober-revolutie', maakte handhaving van de sterkte noodzakelijk. In oktober 1918 brak in Harskamp een mouterij uit onder de militairen die oversloeg naar veertien andere garnizoenen. Het vertrouwen in het leger nam hierdoor sterk af maar ook aan de betrouwbaarheid van de burgerpolitie werd steeds meer getwijfeld door groeiende invloed van socialistische propaganda en 'roode vakbonden'.

Het Korps Politietroepen was goed opgeleid en uitgerust, kende een strakke discipline en werd al snel het eerste bijstandsorgaan van Nederland in de roerige jaren twintig en dertig. Het Korps verwierf zich een vaste plaats naast Marechaussee en Rijksveldwacht, en bestond in 1921 al uit veertienhonderd man in acht compagnieën en daarmee groter dan Marechaussee of Rijksveldwacht. Bij de Twentse textielstakingen van 1929 waakten Marechaussee en Politietroepen samen met de politie over de orde. Bij het neerslaan van het zeer gewelddadige Amsterdamse Jordaanoproer in 1934 werden geen reguliere legertroepen meer ingezet.

Tijdens de crisisjaren na 1929 moest de regering bezuinigen en kwamen diverse plannen op tafel met betrekking tot het al jaren voortslepende 'politievraagstuk', zoals reorganisaties, samenvoegingen, besparing op middelen en salarissen. Verzet van diverse zijden deden de plannen vastlopen. In mei 1940 kwam een drastisch einde aan dit soort situaties. De Duitse bezetter reorganiseerde in toptempo het Nederlandse politiebestedel en maakte een einde aan dat versnipperde stelsel.

Over dit onderwerp is recent museumbrochure nummer 46 van de Stichting Vrienden van het Marechausseemuseum verschenen. Een aanrader voor hen die meer over KMar-bijstand van 1814 tot 1940 willen weten. te verkrijgen c.q. te bestellen bij ons museum.

Reservisten bij commando-overdracht Koninklijke Marechaussee

Dat het commando over de KMar op 5 november 2015 is overgedragen, zal niemand, die het Wapen volgt, ontgaan zijn. De Defensiekrant, Koninklijke Marechaussee en het Defensie-intranet schonken er ruim aandacht aan. Het Binnenhof was het stijlvolle decor van een indrukwekkende ceremonie: de gaande en komende commandant KMar met hun adjudanten te paard, ons Trompetterkorps, de bereden standaardwacht en een tribune met een kleine vijfhonderd diplomaten en militaire, civiele en bestuurlijke autoriteiten; daarbij de aangetreden troepen uit alle districten, een deputatie van brigadecommandanten en van Staf KMar, en een detachement bestaande uit reservisten.

Een koninklijke onderscheiding voor luitenant-generaal Hans Leijten was een mooie verrassing. Erg geestig was de speech van onze minister van Defensie. Met name de zin die zij tot generaal Leijten richtte: 'U was aangesteld om aanslagen te voorkomen, nu gaat u aanslagen versturen, je moet het maar kunnen!', lokte gelach uit op de volgepakte tribune en zelfs bij de aangetreden troepen. Ook de minister moest haar speech onderbreken vanwege een lachbui...

Dat de aangetreden troepen versterkt waren met een deputatie van reservisten viel slechts weinigen op. En dat kwam niet alleen door de strakke uitvoering van de exercitie, die gelukkig niet onderdeel was van onze beroepscollega's. Reservisten draaien inmiddels bijna overal mee in ons Wapen. Zij vormen steeds meer een vertrouwd en betrouwbaar beeld: in het Trompetterkorps, bij de beredenen, in de operatie en bij advisering van Staf KMar. Een mooie en slimme aanvulling op het potentieel dat de KMar heeft en aan het gezag kan aanbieden. Het was dan ook mooi dat de commandant in zijn speech alle geledingen van de KMar noemde, ook de reservisten. Wij - reservisten - dragen graag en met enthousiasme ons steentje bij.

Werkoverleg vooraf

Commandant, kol mr. Dick van Lingen, met zijn reservisten

Vier handen nodig voor één knoopje

De commandant benadrukt: 'Dame, heren... zo moet het'

Draaginsigne Nobelprijs bij de Marechaussee

SMC heeft Commandant Koninklijke Marechaussee in september dit jaar toegezegd de uitreiking van het draaginsigne 'Nobelprijs VN-militairen' op zich te willen nemen. De Libanon-gangers van de KMar betreffen zowel de veteranen die nog in actieve dienst zijn als de postactieve veteranen. Om de uitreiking te combineren met onze Veteranendag van 2 oktober 2015 ontbrak de tijd. In tegenstelling tot eerdere berichten vindt de uitreiking nu plaats op vrijdag 22 januari 2016 op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn.

Nobelprijs

In 1988 is aan dertien VN-vredesmachtigen die tussen 1948 en 1988 een vredesoperatie uitvoerden, de Nobelprijs voor de Vrede toegekend. Een van deze vredesmachtigen is UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon) waarbij de KMar de militaire politiediensten uitvoerde bij de Brigade KMar dan wel internationaal bij de MP-Coy (1979-1985). Het marechaussee personeel was administratief ingedeeld bij het 44e Pantserinfanteriebataljon Regiment Johan Willem Friso (44 Painfbat). Als erkenning voor de ruim 9000 Nederlandse veteranen heeft de minister van Defensie eind 2014 besloten een draaginsigne 'Nobelprijs VN-militairen' in te stellen. Hiervoor geldt als voorwaarde een uitzendtijd van minimaal 30 dagen. De uitreikingen door zorg van 44 Painfbat uit Assen

zijn op verschillende locaties en onder diverse omstandigheden in volle omvang gestart. SMC hecht aan één uitreiking onder het 170 man tellend KMar-bestand.

Inschrijving

Van dit bestand zijn er op 22 januari nog 52 in actieve dienst, onder wie de Libanon-gangers die later van de infanterie of anderszins naar de KMar zijn overgekomen. Van de postactieve veteranen zijn er inmiddels dertien overleden. Waarschijnlijk lukt het SMC om nog dertien dienstplichtigen achterhalen. De meeste adressen dateren uit de tijd van 1979 tot 1985 en zijn niet echt up-to-date meer. SMC verzoekt allen die een Libanon-veteraan of nabestaanden kennen, deze te attenderen op de Nobelprijs en uitreikingsdag KMar. Veteranen en nabestaanden van veteranen kunnen het insigne opvragen via de website van het Veteraneninstituut: www.veteraneninstituut.nl. Hierop is een verschil gemaakt tussen veteranenpashouders en niet-veteranenpashouders, alsmede tussen per post toegestuurd of uitgereikt krijgen. Ook nabestaanden hebben op deze website rechtstreeks toegang tot hun specifieke aanvraagformulier. Voor vragen kunt u terecht bij het Veteraneninstituut, mevrouw Wendy Versteeg, e-mail: w.versteeg@veteraneninstituut.nl.

Programma

De uitreiking zal plaats vinden in de filmzaal (gebouw 46) van het Opleidings-, Trainings- en Kenniscentrum KMar (OTCKMar), Frankenlaan 70, 7312TG Apeldoorn: 10.30 uur ontvangst, 11.15 uur welkomstwoord, 11.45 uur uitreikingen, 12.15 uur hapje en drankje, 13.15 uur lunch (in de tent op het square) en 14.15 uur einde. In verband met de verbouwingen op het terrein dient de auto buiten de kazerne geparkeerd te worden. De weg er naar toe is bewijzerd. Uitgenodigd zijn onder meer de Ambassadeur der Veteranen KMar, generaal-majoor André Peperkoorn, alsmede vertegenwoordigers van het Veteraneninstituut, het Marechausseemuseum en SMC. Het Trompetterkorps verzorgt de muzikale tonen, direct al na de ontvangst met koffie/thee en cake. Ook steunt het Thuisfrontcomité KMar deze dag.

Bijzonderheden

Alle veteranen of nabestaanden kunnen een partner of begeleider meenemen. Ze gaan gekleed in DT2 (modeldecoraties), zonder handschoenen. De postactieve veteranen en nabestaanden dragen gepaste kleding, bij voorkeur een jasje met stropdas en modeldecoraties. Postactieve veteranen kunnen gebruik maken van de twee vrijvervoersbewijzen die ze jaarlijks kunnen ontvangen. Die van 2015 en ook die voor 2016 zijn (nu reeds) op te vragen op eerder genoemde website van het Veteraneninstituut. Postactieve veteranen die zich mogelijk vergist hebben en het draaginsigne met oorkonde al thuis hebben, zijn ook welkom op deze dag in Apeldoorn (insigne en oorkonde wel meenemen). Graag dan wel een e-mail sturen aan w.versteeg@veteraneninstituut.nl of frans.meijer@kpnmail.nl, bellen met 0341-417087 kan ook.

Eind november 1981 op de luchthaven van Beiroet: ophalen van de aflossing voor Haris en Naquora.

Vlnr op de foto: wmr1 Cor Vogelaar, onbekend, mar1 Hans Wamelink, wmr1 Cees van Ingen en aoo Henk Koning oftewel King

De Witte Anjer

De Stichting Anjerveteranendag, opgericht in 2007, promoot het dragen van een witte anjer een week voor aanvang van de Nederlandse Veteranendag op de laatste zaterdag in juni, het symbool voor waardering en respect voor de Nederlandse veteraan. De stichting introduceerde ook de 'Wall of Honour' onder het motto 'Voor wie draag jij de witte anjer?' De stichting over de oorsprong van de witte anjer: 'De Witte Anjer is bij de oudere generatie bekend omdat wijlen Prins Bernhard de gewoonte had een witte anjer te dragen. De Witte Anjer heeft echter een diepere betekenis. Zaterdag 29 juni 1940, anderhalve maand na het begin van de Duitse bezetting, was de eerste verjaardag van een lid van het Koninklijk Huis, namelijk die van Prins Bernhard. De Nederlandse bevolking greep geheel spontaan die dag om hun grote onvrede met de bezetting te uiten. Overal in het land stak men op 29 juni 1940 de vlag uit en werden standbeelden van leden van het Koninklijk Huis onder bloemen bedolven, veelal onder witte anjers.'

Zie ook www.anjerveteranendag.nl.

CKMAR dr. Hans Leijtens zette zijn persoonlijke boodschap op de 'Wall of Honour' bij de Nederlandse Veteranendag 2015 (Foto Jeroen Kraai)

Gezocht

De heer Ronald Nijboer is op zoek naar dienstmakers van zijn opa Evert-Jan Nijboer, geboren op 5 mei 1923 in Gramsbergen. Na zijn overlijden kreeg Ronald kennis van opa's dagboeken over zijn diensttijd in Nederlands-Indië. Het dagboek bracht Ronald deze zomer naar de plekken in Indonesië die in de dagboeken zijn omschreven. Hij wil er een boek over schrijven en zoekt steun bij de veteranen uit de diensttijd van zijn opa. Deze heeft de volgende staat van dienst: oorlogsvrijwilliger en ingedeeld bij het Gezagsbataljon Indië detachement 'De Rips' (4-8-1945), Staf W. Brigade (13-3-

Kapitein-adjutant KMar

Kapitein Miranda Weersink rechtsachter in het SMC-detachement (de tenues bij verschillende vredesmissies) bij het Grand Defilé op 14 juni 2014 in Apeldoorn

Het defilé bij de Nederlandse Veteranendag (NLVD) van duizenden veteranen en actief dienend defensiepersoneel wordt aangestuurd door een paradecommandant. In 2016 zal dit zijn de brigade-generaal b.d. Hein Scheffer, voorzitter van de Vereniging Veteranen Platform (VP). Vanuit het VP is verzocht om een nieuwe kapitein-adjutant. SMC heeft kapitein Miranda Weersink voorgedragen, op 9 november j.l. voor een missie naar Mali uitgezonden maar op 25 juni weer op tijd terug bij de NLVD 2016. Ze zal dan in het KMar-ceremonieel gekleed zijn.

1946), over naar het Korps Militaire Politie en ingedeeld bij 5 MP I (1-8-1946), Schoolcompagnie MP (15-2-1947) en Staf Korps Militaire Politie afdeling fotografische/dactyloscopische dienst (van 1-4-1947 tot 28-2-1948). Zijn opa ging naar de Oost met de 'Stirling Castle' (november 1945) en terug met de 'Grote Beer' (maart 1948). In 1946 was hij betrokken bij belangrijke evacuatie-acties rond Tangerang onder leiding van P.H.M. van Dijk. Wie Ronald Nijboer wil en kan helpen, kan met hem contact opnemen: telefoon 06-12290379 of e-mail nijboerronald@gmail.com.

Dienstplichtig marechauss

Een tijdje geleden plaatste de redactie een oproep voor oud-dienstplichtig marechaussee die in Nieuw-Guinea gediend hadden. Het was de bedoeling om in ons blad aandacht te besteden aan een van hen, zodat we eens kennis konden nemen van de belevenissen van deze marechaussee die toch wel iets bijzonders meemaakten tijdens hun diensttijd. De oproep bracht ons in contact met Folkert Poiesz. In onderstaand eerste deel van zijn verhaal stelt hij zich zelf voor en vertelt hij over Nieuw-Guinea.

Folkert Poiesz

Mijn naam is Folkert Poiesz en ik was als dienstplichtig militair van lichting 1961-5 gelegerd in de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn, in die tijd ook wel 'circus Poll' genoemd. Als echte Sneker jongen was het in het begin even wennen en je plekje in de groep zien te veroveren, maar na een tijdje lukt dat wel. Opper de Groot werd onze opleider, een strenge maar eerlijke kerel. Ons eerste verlov was na vier weken opleiding, maar vooraf eerst een strenge inspectie door kapitein Schipper, een aparte man met een vreemde puntsnor.

Conflict in Nieuw-Guinea

Tijdens onze opleiding liep het conflict in Nieuw-Guinea snel op met als gevolg dat er meer troepen naar dat gebied werden gezonden. Het ging uiteindelijk om het laatste stukje van voormalig Nederlands-Indië voor Nederland te behouden, met het doel de Papoea-bevolking en het land de kans te geven zich te ontwikkelen naar zelfstandigheid. In dit kader waren er ook extra marechaussee nodig en hiervoor heb ik mij met een aantal collega's opgegeven. We kregen een gedegen opleiding in Apeldoorn en waren inmiddels al ingezet bij onder andere grensbewaking, militaire colonnebegeleiding, maar ook de militaire politie- en beveiligingstaken. Na een korte informatie-middag over de uitzending naar Nieuw-Guinea heb ik me met een aantal anderen aangemeld, een man of tien geloof ik. We waren achttien jaar en het avontuur lonkte. Bovendien waren we ook gemotiveerd om ons werk daar in de tropen uit te voeren. Thuis heb ik net als de meeste van mijn collega's verteld dat we werden aangewezen. Met de eerste groep (circa acht man) werden we tijdelijk overgeplaatst naar een brigade in Diemen voor een verkorte tropenopleiding en hier kregen we ook de meeste injecties tegen tropenziektes. 's Avonds moesten we patrouille lopen, soms ook op de Wallen. Daarna ging het snel en na een prima geregisseerde afscheidsavond met de familie en vriendinnen erbij, werden we ingescheept op m.s. Waterman.

De reis

Het detachement bestond uit adjudant F. Gillen, de beroeps wachmeesters Bosch en Sprokkereef en de dienstplichtige marechaussee Rob Knook, Klaas van den Heuvel, Hans Moser, Ton ten Barge, Wim Hameetman en ondergetekende Folkert Poiesz. We werden allen vlak voor het vertrek nog bevorderd

tot marechaussee der 2e klasse! Aan boord waren bijna 600 militairen van het 6e Infanteriebataljon, 200 mariniers, 100 luchtdoelartilleristen en nog wat mensen van de staf en verzorging, in totaal ongeveer 900 man. Onze commandant adjudant Gillen had voor zijn detachement de voorste hutten gereserveerd, inclusief arrestantenverblijf. Ja, tijdens de hele reis deden wij dienst als scheepspolitie. Dit hield globaal in de bewaking en handhaving van de orde op het schip en de openbare ruimtes zoals de mess en de kantines. Hiervoor werd een protocol met dienstrooster opgesteld.

Drankjes, waaronder rum en bier waren ongelofelijk goedkoop aan boord en zodra we op open zee waren, ging de kantine open. Nou dat hebben we geweten met ons team. Er werd in een paar dagen bovengemiddeld gedronken met de nodige opwinding en opstootjes van dien, maar we konden het prima oplossen en dat gaf ons ook veel respect. Na Engeland kwamen we in een zware storm terecht met als gevolg dat 80% van de mannen flink zeeziek werd en groen en geel de reling opzocht. Mede hierdoor daalde de kantineomzet dramatisch en keerde de rust weer terug. De stemming aan boord was na de algehele zeeziekte weer opperbest, een zwembad, goede maaltijden, films en vaak verplicht sporten. Op 15 mei liepen we de haven van Curaçao binnen, een schilderachtig tropisch stukje Nederland. Na een korte briefing met instructies ('niet naar Campo Allegro') gingen de mannen allemaal de wal op, op een enkeling na die straf had. Wij moesten wachtlopen op de Waterman en patrouillelopen op het eiland. Willemstad is prachtig en ligt aan een natuurlijke grote baai met toen nog alleen de pontonbrug tussen Punta en Otrabanda.

Na enkele dagen, er was inmiddels gebunkerd, vertrokken we weer met de Waterman. We werden massaal uitgezwaaid en veel meisjes bleven zwaaien tot we uit het zicht waren. Op weg naar het Panamakanaal, want om politieke reden mochten er destijds geen Nederlandse militairen door het Suezkanaal. Het was een rustige tocht met prachtig weer in het Caribisch gebied en op 17 mei kwamen we in de vroege morgen aan bij het Panamakanaal. Om tactische reden moest iedereen in burgerkle-

Folkert Poiesz bij zijn Nieuw-Guinea memorabilia

ee Poiesz in Nieuw-Guinea

ding aan dek en dit werd omgeroepen via de scheepsomroep. Nog nooit werd een commando zo snel uitgevoerd, iedereen in een korte broek, gekleurde shirts en open sandalen. Officieren, de aalmoezener met zijn witte benen en wij als marechaussees ook. Voor de autoriteiten moesten wij er als studenten uitzien, alleen geen meisjes studenten. Tijdens de passage van het Panamakanaal werd er driftig gehandeld en geruild (sigaretten voor souvenirs) met de lokale indiaanse bevolking en de bemanning van de vier elektrische locomotieven die de Waterman over de drie trappen van de sluizen trokken. Die dag werden heel veel foto's en filmpjes gemaakt. Door de felle zon waren zowel de aalmoezener als ook onze baas Gillen behoorlijk verbrand.

Binnen twee dagen voeren we van de Atlantische naar de Stille Oceaan op weg naar Hawaï. Onderweg zeilden er veel vliegende vissen op het dek en die waren nog lekker ook. Verder hebben we walvissen gezien en grote haaien vaak vlak naast de boot. Ook was er een Franse atoomproef op een van de atollen maar dat hebben we niet kunnen waarnemen. Regelmatig werden we door de militaire leiding op de hoogte gebracht van de laatste ontwikkelingen rond Nieuw-Guinea en er circuleerden ook berichten dat de Waterman gevolgd werd door Russische onderzeeboten. Maar de stemming aan boord bleef prima en er werd ook veel georganiseerd om het moreel hoog te houden. Hierbij moet je denken aan klaverjastoernooien, leuke films en ook het dagelijkse happy hour. Maar we moesten ook veel sporten en conditietraining op de diverse dekken doen. Opvallend was de goede onderlinge sfeer tussen de militaire onderdelen. Op 4 juni zijn we de evenaar gepasseerd met de nodige stoere protocollen die daarbij hoorden, weigeren was geen optie! Als marechaussee waren wij uiteraard ook de klos, maar allen hebben deze beproeving glansrijk doorstaan en kregen uit handen van de kapitein het diploma 'Ik Neptunus, God van alle zeeën'.

Eindelijk kwamen we aan op Hawaï en meerden af in de mari-

Met dank aan
Marechaussee-
Nostalgie

Mar Ton ten Barge (links) met collega's Folkert Poiesz, Rob Krook en Klaas v.d. Heuvel bij vertrek uit Pearl Harbor naar Hollandia op Nieuw-Guinea.

Foto: mar Ton ten Barge, lichte 61-3

nehaven van Pearl Harbour. De Nederlandse militairen mochten wel passagieren maar niemand mocht Pearl Harbour verlaten en 's avonds weer melden aan boord voor het appel. Maar dat was geen probleem, er was genoeg te zien op deze grote Amerikaanse marinebasis. Wij moesten patrouilleren met de Amerikaanse MP. Zelf werd ik gekoppeld aan MP Jack Green, een grote en sterke kerel van bijna twee meter en altijd een grote witte houten knuppel binnen handbereik. In zijn jeep reden we rond, het klikte direct tussen ons en buiten de reguliere patrouilles heeft hij mij ook veel van Hawaï laten zien zoals het beroemde surfparadijs Waikiki Beach.

Deze eenvoudige Sneker jonge was weleens op Terschelling geweest, maar dit was andere koek. Goudgeel strand, surfgolven van vier meter hoog en prachtige meisjes in bikini, sommigen met een bloemenkrans om. Ik zal niet ontkennen dat ik wel even het gevoel heb gehad van laat ze allemaal het heen en weer krijgen, Folkert blijft hier in dit paradijs, maar het bleef bij een droom. Na onze patrouilles nodigde Jack mij uit voor een lekkere whisky met ijs in de bar en even gezellig kletsen met de USA-boys. Natuurlijk heb ik Jack Green ook uitgenodigd voor de Sneekweek als ik weer thuis zou komen, maar als zo vaak ging dit contact helaas verloren.

Bij ons vertrek werden we prachtig uitgezwaaid ook door veel leuke meisjes met bloemen om. Bijna alle militairen namen een bloemenkrans mee aan boord. Na ongeveer een half uur varen werden alle bloemenkransen over boord gegooid. De lokale legende zegt: 'als de bloemenkrans weer aanspoelt op het strand van Hawaï, dan keer je ooit terug en wacht een mooi meisje op je.' Er was zelfs een marinier die maar liefst vijf bloemenkransen in zee gooide. Later dronk ik een biertje met hem aan de bar en vroeg hem waarom vijf kransen? 'Ja', antwoordde hij, 'ik heb een heel lief meisje ontmoet en ik neem geen enkel risico met haar.'

We werden na vertrek enkele dagen begeleid door de Amerikaanse marine en ook waren er weer sterke geruchten over vijandige Russische onderzeeboten.

(wordt vervolgd)

Reünie dienstplichtigen 1955-4 8 oktober in Badhoevedorp

In oktober 1997 kwamen de dienstplichtigen van de lichte 1955-4 bij elkaar voor hun eerste reünie. Ze spraken toen af om elkaar één keer per twee jaar te ontmoeten. Op 8 oktober 2015 was het weer zover. Cees van de Steur zond ons onderstaand verslag en we laten hem graag aan het woord.

Koningin Máximakazerne

Donderdag 8 oktober was de dag van onze jaarlijkse bijeenkomst. Deze keer waren we te gast te Badhoevedorp bij het District Schiphol in de Koningin Máximakazerne. Bij aankomst werden we via blauwe neonletters verwelkomd en stond adjudant Mekel, de gastheer, ons tegen tien op te wachten bij de poort. Rond die tijd werden ook de kameralen die per trein op de luchthaven waren aangekomen, door onze chauffeur voor die dag wachtmeester Nur, per blauw busje keurig voor de deur afgeleverd.

Om 10.15 uur opende onze voorzitter Joop Knapen de bijeenkomst en verwelkomde hij zestien deelnemers en meldde drie afzeggingen. Staande werden vijf maten, die ons in het voorbije jaar onvallen zijn, herdacht en werd een minuut stilte in acht genomen. Ja, we zijn allen inmiddels tachtigers... Meegedeeld werd dat er reeds contacten zijn gelegd met de Koning Willem III-kazerne (Depot) over onze laatste reünie om juist dáár, met opgeheven hoofd, onze dan 61 jaar durende onderlinge verbondenheid op waardige wijze te beëindigen. Mooi idee. Doen, maar wat de laatste reünie zal zijn, gaan we per keer vaststellen, zo oordeelde men stante pede en unaniem!

Welkom

Precies om 10.30 uur diende districtcommandant, brigadegeneraal Pieter Simpelaar zich aan. Hij heette ons op warme wijze welkom in de nu sinds twee jaar in gebruik zijnde

1955/1956, links Cees van de Steur, wie weet wie de andere twee marechaussees zijn?

kazerne, waar twintig jaren van voorbereiding aan vooraf waren gegaan, zo vertelde hij. De generaal: 'Zelf ben ik mijn carrière begonnen als marechaussee der vierde klasse. Ook de dienstplichtigen hebben gedurende vijftig jaren bijgedragen aan de ontwikkeling van het Wapen. Veranderende tijden vereisen een constante aanpassing en doorontwikkeling. De KMar groeide mee met de passagiersaantallen op Schiphol: eenendertig man in 1946, nu ruim achttienhonderd medewerkers, bijna een derde van het totale bestand! Afgelopen zomer waren er dagen van rond de tweehonderdduizend passagiers. Dan is het erg druk en toch worden door onze mensen alle taken met zorg en nimmer aflatende toewijding afgehandeld. Ik verwacht binnen afzienbare tijd een toename naar zeventig miljoen passagiers op jaarbasis, wat steeds verdergaande digitalisering en automatisering tot gevolg zal hebben. Ook dat behoort tot de immense reorganisatie van het Korps: sneller en efficiënter optreden daar waar nodig ('als 't er op aankomt'). Ook hierop wordt vol geanticipeerd.'

Hij refereerde ook aan de moeilijkheden vanaf 1949 met de politie over onenigheden over de bevoegdheden van de Marechaussee op de luchthaven. Hieraan kwam per 1 januari 1993 een einde door alle politie- en beveiligingstaken onder te brengen bij de KMar. Sindsdien is het takenpakket steeds uitgebreid wat veel werk en mankracht vergt.

Kernachtig samengevat: 'De politie voor veiligheid op straat en de Marechaussee voor veiligheid van de Staat!' We doen het goed is de mening van de burgemeester van Haarlemmermeer en van provinciale en landelijke overheden. 'Er wordt meer gedaan dan alleen op de winkel passen', zo besluit hij. Generaal Simpelaar heeft plezier in zijn functie en prijst zich gelukkig met zijn mensen en met zo'n uitstekend geoutilleerde huisvesting. Tot slot wenst hij ons een mooie en

interessante dag toe en besluit met de woorden: 'En voel u zich vooral meer dan welkom!' Joop dankt vervolgens de generaal voor zijn toelichting en mooie woorden, en zegt dat we ons vereerd voelen met zijn aanwezigheid. Onder dankzegging voor de gastvrijheid biedt hij hem ons boek aan, voorzien van een hartelijke opdracht en ons aller naam.

(zeg niet 'baas' en hond!). 'Onze' hond is een Mechelse herder en gespecialiseerd in explosieven. Een verstopt pakketje werd in no time ontdekt en vooral niet aangeraakt, er zou immers een explosie kunnen volgen. Ongelofelijk, wat een agressie en gehoorzaamheid! De hondenliefhebbers onder ons waren sprakeloos.

Groot bedrijf

Vervolgens is het woord aan adjudant Mekel. Hij vertelt dat de nieuwe kazerne zeer bijdraagt aan een zo efficiënt mogelijke bedrijfsvoering. Het complex omvat bijna vier hectare. In verband met budgetbewaking is de bouw van enkele voorzieningen vooruitgeschoven. Thans zijn er gehuisvest de Districtsstaf en de brigades Politie & Beveiliging (P&B), Operationele Ondersteuning en verschillende facilitaire diensten. In verband met de dagelijkse 24-uursbetrokkenheid zijn de brigades Grensbewaking en Vreemdelingenzaken op Schiphol gevestigd. De werksfeer is goed en de onderlinge samenwerking uitstekend. Dat is zijn dagelijkse ervaring als brigadeadjutant van P&B met een bezetting van meer dan vijfhonderd mannen en vrouwen. In de nabijheid van de kazerne is een nieuw justitiecomplex in bedrijf genomen, waardoor nauwere samenwerking met het Openbaar Ministerie, zodat de bestrijding onder andere van drugsmokkel nog efficiënter kan worden uitgevoerd. Tenslotte merkt hij nog op dat er veel animo bestaat om bij de KMar te dienen.

Felle speurnezen

Volgens programma brengt de wachtmeester ons nu naar de luchthaven, waar we rondgeleid worden en kennismaken met een lid van het bikersteam. Zij vertelt interessant over haar werk op de fiets en als het moet ook de trappen ermee op en af 'roffelt'. Wachtmeester Nur blijkt ook goed overweg te kunnen met de Segway. Aangekomen bij de, op dat moment niet in gebruik zijnde, terminal van Hoog Risico Beveiliging zullen twee hondengeleiders een demonstratie verzorgen. Ze verrichten gedurende het gehele etmaal, na oproep, opsporingen bij verdachte personen en bagage naar drugs, wapens, geld en explosieven. Prompt is er een oproep en verdwijnt een van de geleiders. Verteld wordt dat er een zeer hechte 24/7-band is tussen hond en geleider

De goede ploeg van 1955-4 bij de Koningin Máximakazerne

Very important

Hierna werden we door directeur Jen Janse van de Sligte bijna als VIP's verwelkomd in het perscentrum van het VIP-Centre. Hij vertelt een brede militaire achtergrond te hebben, en zijn werk boeiend te vinden, ook vanwege de grote verscheidenheid. Er wordt nauw samengewerkt met de KMar in verband met de beveiliging bij vertrek, doorreis en aankomst van leden van ons en andere koningshuizen, regeringsleiders, diplomaten, ambassadeurs en ministers. Ook zijn er contacten met Buitenlandse Zaken over securitychecks en accreditaties. Er is op Europees niveau overleg over vrijstelling van checks. Opvallend was de diagonaal aangebrachte stoffen vloerbekleding, waarop een luchtfoto van het Groene Hart van Holland in kleur was geprojecteerd. En midden tussen de donkerbruine leren stoelen stond een zelfde, maar dan met wit zwarte dierenhuid bekleed. Heel opvallend! De reden hiervan is dat ze 'geheid' onderwerp van gesprek worden als pers en/of genodigden wat langer moeten wachten op de (aan)komst van de VIPs. De ruimte is ook te huur en wordt vooral gebruikt voor promotiedoeleinden, bijvoorbeeld door een zanger die zijn nieuwe cd of album spectaculair onder de aandacht wil brengen.

Tot slot

Terug naar de kazerne, waar we tegelijkertijd arriveerden met een wachtmeester-motorrijder die zo vriendelijk was ons even haar machine te laten bekijken, een en al technisch vernuft. Knap om daar mee te rijden en tegelijk je werk te doen in het massale verkeer in deze regio! In de mooie kantine stond ons een heerlijke Indonesische rijsttafel te wachten, die alle eer werd aangedaan. Aan het eind gekomen van het voor ons onvergetelijk bezoek, dankte voorzitter Joop de adjudant en de wachtmeester voor de gastvrijheid en voor de tijd die zij voor ons hebben willen vrijmaken. Joop: 'Het gebodene en genotene waren zeer indrukwekkend', waarna hij ook hen een 'Het was een goede ploeg' aanbod, eveneens met een opdracht en onze namen. Hij wenste in hen het District Schiphol succes en veel voldoening toe bij het uitoefenen van de taken die zo belangrijk voor onze samenleving zijn. Met een prachtig boek over de geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee op Schiphol toog ieder weer huiswaarts. Einde van een geslaagde reünie.

Als Cees van de Steur ons iets duidelijk gemaakt heeft dan is het wel dat de mannen die op 3 augustus 1955 aan hun dienstplichtige marechaussetijd begonnen, ook nu in 2015 zich nog verbonden voelen met elkaar en de KMar. Zij hebben overduidelijk genoten van hun kijkje in de keuken op en rond Schiphol. Cees, bedankt voor weer een mooi verslag!

Malheur in het klooster

Deel XXV uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

'Zijn eernaam blijft bestaan, en zal niet in 't stof vergaan, want hij was een held te noemen. Daarom staan w'op zes april, bij zijn graf vol eerbied stil en wij strooien daarop bloemen.'

Begin 1939 dreigt er oorlog in Europa en in Nederland vertrekken in april infanteriebataljons naar de landsgrenzen. Deze troepen moeten bij een Duitse inval de grensoverschrijdingen melden, bruggen en sluizen opblazen en zich daarna terugtrekken. In Hardenberg, waar Willem Sebel gemeenteveldwachter is, zijn twee commandoposten gevestigd. Op 10 mei, meteen nadat Duitse troepen onze grenzen passeren, worden de bruggen over het Overijsselskanaal opgeblazen. In opdracht van een van de commandanten, vernielt Sebel de telefoons na het verlaten van de commandoposten. Ook de Vechtbrug in Hardenberg wordt, na een korte vuurwisseling met een Duitse voorhoede, opgeblazen. Sebel kon nog op tijd de omwonenden waarschuwen om hun huizen te verlaten. Daarna komt hij ongelukkigerwijs terecht tussen het vuren van een terugtrekkend grensdetachment en Duitse troepen die vanuit het zuiden het stadje naderen. Hij rapporteert later over deze gebeurtenissen en schrijft vol trots over het optreden van de Nederlandse soldaten: 'Flinke kerels, dappere mannen. Waarlijk, jongens met mannenmoed. Nederland heeft niet tevergeefs gestreden en Duitsland heeft Holland duur gekocht.'

Illegaal werker Sportel uit Hardenberg typeert hem: 'Sebel stond bekend als een verbeterde vaderlander, die niet verdragen kon het grote onrecht wat door de Duitsers werd gedaan.

Als politieman was hij soms gevaarlijk voor zichzelf, omdat hij niets ontzag. Dit is hem wel eens euvel geduid en dit had overplaatsing tot gevolg.' Die strafoverplaatsing gebeurde op 15 april 1942 en wel naar het streekdorp Lutten binnen de gemeente. Zijn gezin verhuist mee. In deze periode is Willem al bezig met steun aan onderduikers. In het frame van zijn fiets verstopt hij distributiebonnen om ze zo veilig tussen Lutten en Hardenberg te kunnen vervoeren.

Marechaussee Sebel
(1925 - 1934)

In Vlaardingen wordt op 4 april 1901 Willem Sebel geboren. Hij groeit daar op met zijn twee zussen in een gereformeerd gezin en gaat na de lagere school werken als fabrieksarbeider. Vader Sebel is visserman. Zijn dienstplicht vervult Willem in 1921 bij de cavalerie in Den Haag en Breda.

In Nederland wordt in 1919 het Korps Politietroepen (PT) opgericht met als taken de politiedienst voor het leger,

grensbeveiliging en militaire bijstand. Willem komt door de selectie en treedt in juni 1924, nu als vrijwilliger, in militaire dienst. Zijn opleiding krijgt hij bij de Depotcompagnie PT in Nieuwersluis. Na twee maanden volgt een plaatsing bij de Groep Simpelveld en kort daarop bij de Bereden Afdeling te Amsterdam. Pas in januari 1925 tekent hij een verbintenis bij het korps, maar niet voor lang want op 3 april van dat jaar verbindt hij zich als marechaussee te paard bij de Koninklijke Marechaussee. Eerst zes maanden naar het Depot Marechaussee te Apeldoorn en daarna volgen plaatsingen bij brigades van de 3e Divisie met als laatste Brigade Hardenberg. Bij de gemeente (Stad) Hardenberg kan hij een aanstelling als veldwachter krijgen en na bijna tien jaar dienst bij de Marechaussee wordt hem per 1 januari 1935 eervol ontslag verleend. In dat jaar trouwt hij met Willemina Mensink en het echtpaar krijgt de komende jaren vier dochters en een zoon.

Opperwachtmeester der Parketwacht Sebel (1943)

Vooruitlopend op de reorganisatie van de politie worden in december 1942 de gemeenteveldwachters op het platteland onder bevel gesteld van de Marechaussee. Sebel behoort nu weer tot de Brigade Marechaussee Hardenberg. Bij de reorganisatie van maart 1943 krijgt hij een aanstelling als opperwachtmeester der Staatspolitie met een indeling bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)', groep Hardenberg. Naast politiedienst vervult de Marechaussee tevens parketdienst en Sebel wordt per 15 juni 1943 overgeplaatst naar de Parketgroep Rotterdam. Of deze overplaatsing naar zijn wens was, weten we niet. Kort daarop per 1 augustus wordt een zelfstandige Parketwacht opgericht (scheiding tussen organen van justitie en politie) en wordt Sebel aldaar aangesteld als opperwachtmeester der Parketwacht.

In november 1943 wordt een detachement van de Parketwacht 'uitgezet' in Havelte, vallend onder de Parketgroep Assen. Sebel wordt daar detachementscommandant en heeft zijn bureau in een hotel in Wapserveen. De aanwezigheid van dit detachement

ment heeft te maken met de *flietherhorst* Havelte, waarvan de aanleg in november 1942 met gebruik van dwangarbeiders was begonnen. Maar voordat het vliegveld in gebruik kon worden genomen, wordt het in september 1944 bij de operatie Market-Garden zwaar gebombardeerd.

Ook in Havelte werkt Willem illegaal. Met een dienstauto en onder de dekmantel van de Parketwacht verricht hij koeriersdiensten voor de LO (Landelijke Organisatie voor hulp aan onderduikers) en het NSF (Nationaal Steunfonds) vaak op het traject Zwolle-Leeuwarden, en tevens naar Arnhem. Het detachement werd na het bombardement opgeheven. Willem wordt dan 'geparkeerd' bij de Parketgroep Zwolle en krijgt een kamer in de marechausseekazerne aan de Meppelerstraatweg. Dankzij de medewerking van zijn groepscommandanten in Rotterdam en in Zwolle kan hij nu volledig illegaal werken. Na het uitroepen van de spoorwegstaking op 17 september (ter ondersteuning van Market-Garden) vervoert hij grote sommen geld voor de stakende spoorwegmensen in de noordelijke provincies. Bovendien brengt hij leden van vliegtuigbemanningen, neergekomen in de Noordoostpolder, van Kampen naar Hotel Van Gijtenbeek in Zwolle. Hij gebruikt als schuilnaam Harry.

Bij het naderen van de geallieerde legers verhuist een deel van het Directoraat Generaal van Politie (DGvP) in september 1944 van Nijmegen naar Zwolle, waar het Dominicanenklooster voor legering in gebruik wordt genomen. Kapitein-adjutant Kuik wordt mede belast met de zaken aangaande het 'politieleggingsgebouw' ondersteund door hoofdwachtmeester Houwert.

Treincontroleur Alferink uit Zwolle is na de spoorwegstaking bezig met het uitbetalen van de lonen aan ondergedoken treinpersoneel. Vanaf begin 1945 is hij in het Dominicanenklooster behulpzaam bij het verpakken en verzenden van goederen voor het noodlijdende westen, zo ook op maandag 19 maart. Alferink verklaart: 'Toen ik dien morgen aldaar was, kwam ook de mij welbekende parketwachter W. Sebel, die mij wilde spreken. Hij vroeg me of ik kon zorgen voor het pensioen van zijn schoonvader, die een gepensioneerd spoorwegman was. Ik kende Sebel tot op dien datum alleen als "Harry". Hij verrichtte koeriersdiensten ten bate van onze organisatie.' Dan lopen toevallig kapitein Kuik en Houwert langs het tweekant, waarbij Kuik zich verwondert over de aanwezigheid van een parketwachter in dit gebouw en laat hem door Houwert bij zich roepen. 'Sebel zeide dat hij met die burger had staan praten over pensioen voor zijn schoonvader', verklaart Houwert later hierover. Sebel wordt onder bewaking op de gang geplaatst en dan moet Alferink komen. Op Kuiks vraag hoe vaak Sebel bij hem kwam: 'Ik antwoordde hem van tweemaal, hetgeen hij ook niet geloofde. Het was inderdaad ook niet zo. Harry was meermalen bij mij geweest, echter niet in het klooster, doch aan mijn woning.' Vervolgens informeert Kuik telefonisch het hoofd van de Hoofdafdeling Personeel van het DGvP, majoor Harrebomée, over het feit dat 'zich in het Dominicanenklooster een parketwachter bevond, die zich niet op zijn standplaats bevond en die iets te maken had met geld en spoorwegmensen.' Op zijn beurt informeert Harrebomée de *Sicherheitspolizei*; de twee worden opgehaald en naar de *dienststelle* aan het Nahuysplein

gebracht. Alferink: 'Een verhoor werd ons niet afgenomen, [...] we werden overgebracht naar het Huis van Bewaring te Zwolle, [...] Sebel en ik werden in dezelfde cel geplaatst. In de cel is mij pas zijn ware naam bekend geworden. Geen van ons beiden is in het Huis van Bewaring verhoord, ook niet mishandeld.'

Wanneer eind maart een aanslag plaatsvindt op een spoorbrug, kan represaille niet uitblijven. *SS-hauptsturmführer* Rauch, de leider van het *Einsatzkommando der Sicherheitspolizei* te Zwolle, krijgt opdracht gevangenen aan te wijzen voor executie. Voor dit soort situaties wordt een lijst met 'zware' gevallen gehanteerd. Willem staat ook op deze lijst, maar waarom is niet duidelijk. Een verklaring zou kunnen zijn dat een onderschept briefje, door hem geschreven aan de eveneens gedetineerde politiemannen onderluitenant Muller en kapitein Bannink, zijn relatie met deze illegale werkers blootlegt.

Onder leiding van *SS-obersturmführer* Winter worden in de vroege morgen van 31 maart vijf gevangenen, waar onder Willem Sebel en onderluitenant Muller, uit het Huis van Bewaring gehaald en naar de Meppelerstraatweg net buiten de bebouwde kom gebracht. Winter zegt hen het doodvonnis aan. Manschappen van de *Ordnungspolizei* voeren de executie uit, elk slachtoffer krijgt nog een genadeschot. Ter afschrikking moeten de lichamen de rest van de dag daar blijven liggen, bewaakt door een politieagent. De volgende dag brengen Willems zwager Bertus en Huib van der Kamp, een vriend uit het illegaal werk, zijn lijk over veertig kilometer met een bakfiets naar huis. Willem Sebel wordt op 5 april vanuit zijn woning begraven op de Algemene begraafplaats van het dorp. Lutten was toen net vier dagen bevrijd.

Een jaar later bij een herdenking in Lutten draagt dorpsdichter Van Laar voor: 'Door de machten uit de hel, werd de krijgsman W. Sebel, van zijn trouwe post gestooten en van 't wapentuig beroofd, waarmee z'hem door hart en hoofd zeer lafhartig nederschoten. Thans rust hij hier in dit graf, met wat men hem mede gaf. Krijgsmanspet en verdere kleeren, namelijk zijn uniform, die dus thans door made en worm, langzaam zal tot stof verteren. Doch zijn eernaam blijft bestaan ...'

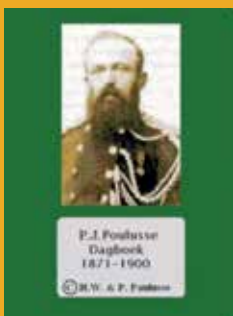
Treincontroleur Alferink is op 9 april, vijf dagen voor de bevrijding van Zwolle, vrijgelaten. Kapitein van gemeentepolitie Bannink is op 29 maart bij Wierden gefusilleerd. Kuik (NSB, Germaansche SS) is in deze zaak veroordeeld tot bijna zeven jaar gevangenisstraf in een rijkswerkinrichting. Harrebomée (NSB) is in andere zaken ter dood veroordeeld en op 3 mei 1947 in Fort Bijlmer terechtgesteld. Rauch is in 1946 aan Joegoslavië overgedragen en overlijdt in 1949 in een gevangenis bij Belgrado. Winter wordt in 1949 gezien het lange voorarrest tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld en in 1950 uitgezeten.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940 - 1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. De foto als marechaussee is beschikbaar gesteld door de heer G. Sebel.

Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marchaussee4045@gmail.com.

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos: Deel 17: Brigadecommandant Poulusse ontdekt in zijn standplaats een verdacht huis waar een jonge Belgische dienstmeid wordt 'geëxploiteerd tot het plegen van onzedelijke handelingen' en deze jonge dame blijkt een onverwacht grote klantenkring te hebben. Er wordt een marechaussee met een slechte reputatie naar zijn brigade overgeplaatst maar Poulusse weet hem langzaam weer op het rechte pad te krijgen tot hij ontslagen moet worden omdat hij propanda maakt voor het socialisme. Tenslotte weet hij door bemiddeling en zonder machtsvertoon, werkstakingen onder de bootwerkers tot een goed einde te brengen.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over-)groot ouders. In deel 16 verhaalde hij hoe hij een bejaarde collega-commandant te hulp schiet om een ernstige verkrachtingszaak op te lossen, wordt overgeplaatst naar de brigade te Neuzen waar hij wordt tegengewerkt door een jaloerse ondergeschikte en weet tenslotte door slim rechercheren, een diefstal van gouden juwelen op te lossen. Wij vervolgen zijn dagboekverhalen uit die tijd en handhaven daarbij zijn authentieke schrijfwijze met alle eigenaardigheden van dien.

Een minderjarige in een verdacht huis.

'Herhaaldelijk werd mij klacht gedaan door de bewoners van twee naast verdachte huizen wegens belediging, op welke klachten nimmer een vervolging werd ingesteld. Zo werd mij wederom een dergelijke klacht gedaan door een dier bewoners, die mede een bij hun inwonende Belgische dienstmeid als getuige opgaf. Die verklaarde 17 jaar te zijn, waarop ik zeide dat zij zeker ouder was, volgens haar uiterlijk. Het kwam mij aanstonds verdacht voor die meid werd geëxploiteerd tot het plegen van onzedelijke handelingen en besurveilleerde daarom dat huis zoveel mogelijk tot dat uiteindelijk op een avond een Engelse zeekapitein die verdachte woning verliet en zich vandaar naar hotel "Hof van Holland" begaf. Daarop ging ik samen met inspecteur Klaassen, de kapitein verhoren. Hij verklaarde ons in het Engels met die meid gemeenschap te hebben gehad en haar daarvoor fl. 2,50 te hebben betaald. Klaassen was minder voldaan omdat hij vermeende geen voldoende bewijs te zullen hebben. Ik stelde hem daarin evenwel gerust en zeide veel personen in Neuzen te kennen, die in staat waren om zich aan dergelijke handeling schuldig te maken. Een in deze door mij van dergelijke feiten in staat achtende, heb ik een marechaussee uitgenodigd op mijn bureau. Bij zijn verhoor hield hij zich als van niets wetende, doch toen ik hem dreigde die meid te zullen doen halen begon hij schoorvoetend zenuwachtig te bekenen en te verklaren, dat hij tweemaal tegen betaling met die meid gemeenschap had gehad. Daarna noemde hij nog verschillende personen uit Neuzen, die door mij als verdachte stonden genoteerd. Het verlichte hem dan blijkbaar telkens, dat hij niet alleen was en het gezelschap steeds groter werd. Gehuwde mannen uit een nette positie hadden zich daar

aan hetzelfde feit schuldig gemaakt. Er waren er bij die zich zo voornaam en hoog aanstelden als zijnde bij hun verhoor aanvankelijk zich zeer beledigd gevoelden en alzo heftig ontkennden. Ik bedreigde hun dan op een voor mij gunstig tijdstip in tegenwoordigheid van hun echtgenote en kinderen in hun woning te zullen komen verhoren. Voor die bedreiging bezweken zij en bekenden dan ook met die meid gemeenschap te hebben gehad. Het was vermakelijk te zien toen zij allen hun dagvaarding hadden ontvangen in welke richting zij Neuzen verlieten. Enkele gingen naar Gent, anderen naar Breskens enz. om ongemerkt Middelburg te bereiken; allen in hun gezinnen voorgevende voor zaken op reis te gaan. De afloop voor de Rechtbank was een veroordeling van de

Sjouwers omstreeks 1900 kregen armenzorg

Straatbeelden Terneuzen rond de eeuwwisseling, 19e/20e eeuw toen ook Ter Neuzen of Neuzen geheten

Wapen Terneuzen

vrouw uit het verdachte huis tot gevangenisstraf. De bewuste meid is door mijn zorgen naar haar geboorteplaats in België vertrokken. Zij was voor haar komst in Neuzen nog zo min in het leven ontwikkeld dat zij op zedelijk gebied niets wist van omgang met mannen. Ik kreeg uit haar te vernemen dat een vrouw met name door haar genoemd wonende te St. Nicolaas, de bemiddelaarster, was geweest om haar in dat huis te Neuzen te doen opnemen. Daarover heb ik met goed gevolg de Justitie te Antwerpen van in kennis gesteld. Dit was naar aanleiding van een onderling traktaat wegens bescherming van vrouwen'.

Verwisseling van personeel.

'Bij verwisseling van personeel werd een zekeren marechaussee Smeenk van de Brigade Breskens overgeplaatst op mijn brigade Neuzen. Bij zijn aankomst meldde hij zich op mijn bureau, waarop hij na de nodige hebbende bescheiden aan mij te hebben overhandigd, de vraag stelde naar een voor hem geschikt hotel teneinde zich wat te kunnen versterken. Ik gaf hem daarop te kennen, dat hij volgens het Reglement op den Inwendigen Dienst zich reeds in een hotel bevond en hij zich slechts naar de keuken had te begeven, alwaar de marechaussee-planten hem het nodige wel verstrekken zou om reden op de brigade door de manschappen eigen manage gehouden werd. Van de brigadecommandant Breskens ontving ik een geheim schrijven over van Smeenk over zijn eigenschappen en gedrag. Die brief zond ik direct terug met vermelding dat ik van dergelijke inlichtingen niet gediend was en ik mij zelve in staat gevoelde al het verkeerde in een mens zelf wel te kunnen waarnemen en te trachten hem van het verkeerde op de beteren weg te leiden. Langzaam maar zeker bracht ik

het verkeerde van zijn doen hem gedurig onder het oog en was daar wel gevoelig voor. Hij had een goede opvoeding genoten als kind doch ongelukkig op jeugdige leeftijd zijn ouders verloren. Over zijn vorige standplaats liet hij zich nu en dan over het verkeerde wat daar door hem was ondervonden uit. Door zulke daden was die commandant zijn gezag geheel verloren en deden de ondergeschikten on gepaste dingen. Omdat zulks op mijn brigade niet voorviel en er nimmer iets strijdigs plaats had, bestond er een stipte gehoorzaamheid. Hij gedroeg zich dan ook evenals de overigen zonder enige aanmerkingen op hem behoeften te maken. Een bezwaar had ik evenwel tegen hem, dat hij een voorstander van het socialisme was en daarvoor ook in stilte propaganda maakte onder de bootwerkers. Toen ik mij daar met zekerheid van overtuigd had, stelde ik den divisiecommandant daarmede in kennis bij diens met verzoek hem zo spoedig mogelijk over te plaatsen. Hij stond daar vreemd van te zien, terwijl zijn vorige commandant zich daar nimmer over had uitgelaten. Al spoedig werd hij overgeplaatst en vertrok met tegenzin van brigade. Niet lang daarna verliet hij het wapen en werd politieagent te 's Hertogenbosh, alwaar hij spoedig onder de agenten zijn socialistische denkbeelden ingang trachtte te doen vinden en hun eindelijk tot staking trachtte over te halen. Een ontslag volgde daarop voor hem spoedig'.

Versterkingen aangeboden en door mij afgewezen.

'In de meeste gevallen wist ik werkstakingen tot een goed einde te brengen. Eens bij een staking kwam bij toeval de luitenant districtscommandant naar Neuzen, die mij aanstonds voorstelde versterking te doen nemen van de Brigades Axel, Hulst en Sas van Gent allen te paard. Ik wees dat voorstel beslist af met de volle verantwoordelijkheid daarvoor op mij te nemen, en zei dat machtsvertoon een verkeerde uitwerking zou hebben. Vervolgens begaf ik mij naar de directie en stelde hun voor een onderzoek toe te staan, teneinde de stakers te kunnen overtuigen of zij gelijk of wel ongelijk hadden. Zij vermeenden te weinig te zijn uitbetaald, hetwelk de oorzaak van de staking was. De directie nam terstond genoegen met dat voorstel met twee daarvoor gekozen werklieden. Weldra bleek dat de directie in het gelijk was en gingen de stakers allen rustig aan het werk, waarbij ik verzocht geen sterke drank op het werk toe te laten. Het was toen ook gelijk den 1e mei. Deze dag was toen reeds bekend als de staking- en drinkdag. Om 3 uur 's morgens werd het werk begonnen en om 8 uur die avond was het schip geheel gelost en den trein geladen door minsten 4 á 5 uur langer over gewerkt. Op mijn verzoek om zich nu verder ordelijk te zullen gedragen en aangenaam de 1e Mei te zullen vieren, gingen zij allen genoeglijk naar huis en werd er dien dag door velen een stevige borrel gedronken, een bootwerker uitdrukking zonder meer'.

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d.
H.A Basten, in der tijd archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester, de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstropers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Oud-marechaussees voor de 54e keer bij elkaar

Algemene SMC-reünie | 29 oktober 2015

Op de mooie herfstdag van 29 oktober 2015 hield de Stichting Marechaussee Contact voor de 54e keer haar jaarlijkse reünie. Voor de tiende keer in het Partycentrum De Molen in Harskamp. Deze jaarlijkse algemene reünie van SMC is in principe bestemd voor oud-marechaussees die begunstiger van de stichting zijn, maar waar niet-begunstigers als gast van harte welkom zijn. Een kleine driehonderd oud-marechaussees waren, vaak vergezeld van hun partner, naar Harskamp gekomen. Een Veluws dorp dat door oud-militairen onmiddellijk wordt geassocieerd met tijgeren onder mitrailleurvuur, handgranaten gooien en schieten op uit de grond tevoorschijn komende figuren. Deze reünie en feitelijk alle evenementen en contactdagen van SMC kenmerkten zich door een unieke mix van voormalig dienstplichtigen en collega's die voor hun beroep langer of korter dienst hadden gedaan bij de Marechaussee. Ook nu weer was de verdeling tussen beide groepen circa fiftyfifty! Door deze mix kwam het zelfs voor dat oud-dienstplichtigen een van hun toenmalige instructeurs of commandanten ontmoet hebben, een leuke bijkomstigheid van deze reünie.

Welkom

Al direct zat de sfeer er goed in, sommigen herkenden elkaar van heel vroeger en anderen bleken al regelmatig contact met elkaar te hebben. Om klokslag 10.30 uur nam Pier Scholte, SMC's secretaris, het woord. Hij verwelkomde de reünisten en deed dit als vervanger van Roel Gras. Roel, ondersteund door echtgenote en dochter, was voldoende hersteld van zijn ziekte en zag, nog enigszins op de achtergrond, weer toe op een goed verloop van de reünie. Na het welkom gaf Pier het woord aan voorzitter Jack Vlaming die afgelopen september precies tien jaar deel uitmaakte van het SMC-bestuur, eerst als opvolger van vicevoorzitter Hans Leijtens en later als voorzitter.

Voorzitter blikt terug en kijkt vooruit

Op zijn beurt begroette Jack Vlaming de aanwezigen ook met een speciaal woord van welkom voor oud-bestuursleden, standhouders en speciaal voor Marten Mobach, de oudste reüniedeelner van deze dag. Alvorens dieper in te gaan op het reilen en zeilen van SMC bracht hij een groet over van CKMAR Hans Leijtens, die enkele dagen later marechausseeblauw wisselde voor belastingenvelop-blauw. Als besluit van zijn welkomstwoord memoreerde onze voorzitter dat we, naast de prima opkomst op deze reünie, door ziekte en ander ongemak ook enkele trouwe bezoekers moeten missen. Ook dit jaar zijn ons veel begunstigers ontvallen. Zij werden met een minuut stilte staande herdacht.

Stand van zaken

Hierna ging onze voorzitter in op drie aspecten waar SMC mee te maken heeft. Hoe gaat het bij de Marechaussee? Wat zijn de ontwikkelingen bij ons museum? En, hoe staan

we er als SMC voor? Hierbij een compacte samenvatting van hetgeen hij over deze onderwerpen te melden had.

KMar

De staf raakt gewend aan de nieuwe situatie die begon met de verhuizing naar het Defensie-ministeriegebouw. De verlaten huisvesting blijft echter ter beschikking van de KMar en wordt niet afgestoten zoals aanvankelijk het plan was. De uitbreiding van het Wapen, onder meer vanwege terreurdreiging en instroom van vreemdelingen, vraagt om extra legeringsruimte. De Koningin Beatrixkazerne gaat deze bieden. Deze personeelsuitbreiding vraagt ook om efficiënt opleiden, later in het reünieprogramma werd hierop teruggekomen. De twee grote nieuwbouwprojecten in Apeldoorn en bij Schiphol verlopen voorspoedig. SMC informeert haar begunstigers regelmatig over de KMar en voortgang van de diverse projecten.

Marechausseemuseum

In het afgelopen jaar stopte Jack Vlaming als directeur van het museum. Hij verliet het museum in een compleet andere situatie dan die van een jaar geleden. Nu is het museum in een drastisch gewijzigde constellatie terecht gekomen. Elders in dit blad, in het verslag van de Vriendendag 2015, is meer in detail over deze nieuwe situatie te lezen. Onze voorzitter ging in het kort in op de voorgeschiedenis vanaf 2006 en wees op enkele afspraken die voor en in 2012 gemaakt zijn. Hij hield de reünisten van SMC voor dat het bestuur van onze stichting de ontwikkelingen nauwlettend in de gaten houdt. Sommige signalen vanuit de overkoepelende organisatie en de wandelgangen zijn verontrustend en daar waar nodig geacht zal SMC haar achterban via website, nieuwsbrief en tijdschrift op de hoogte houden.

SMC

Het bestuur kijkt terug op een goed jaar, evenementen werden goed bezocht en de verschillende vormen van communicatie met de begunstigers voldoen aan de behoefte. De website wordt zeer frequent bezocht en de nieuwsbrief gaat wekelijks naar twaalfhonderd adressen. Ons blad, een van de weinige papieren periodieken, blijkt nog steeds in een behoefte te voorzien. De redactie ontvangt regelmatige positieve reacties die dat onderstrepen. Het begunstigers-aantal neemt weliswaar af, maar circa achtentwintighonderd begunstigers vormen nog steeds een hechte en substantiële kring van vrienden onderling en om de Marechaussee.

Met een dankwoord aan de bestuursleden en medewerkers die in het afgelopen jaar zich ingezet hebben voor SMC, eindigt Jack Vlaming zijn toespraak. Maar niet nadat hij ook de partners van bestuursleden en medewerkers bedankt had, want zij hebben hun partners ook dit jaar weer 'afgestaan' voor het goede SMC-doel.

'Ontmoeten en bijpraten' was het motto

Het stampottenbuffet

Met koffie, 'n drankje en iets later een stampottenbuffet, kwamen de gesprekken weer op gang en werden fotoalbums tevoorschijn gehaald. De zeer informatieve presentatie van kapitein Te Riele over de manier van opleiden bij de KMar, ontlokte Pier Scholte de opmerking dat er niet zo veel veranderd was 'ook wij gebruikten immers geen mobiele

Oudste reünist Marten Mobach wordt door onze voorzitter met een bloemetje begroet

telefoons!' Maar ook aan deze fijne reünie kwam een einde en men ging naar huis met de overtuiging 'eens een marechaussee, altijd een marechaussee, dienstplichtig of beroeps doet er niet toe!' Op onze website is een fotoserie van de Algemene Reünie 2015 te zien.

Kamergenoten veertig jaar later bij elkaar

Bijna veertig jaar lang stuurden ze elkaar de beste wensen met Kerst en Oud en Nieuw. Eindelijk kwam het er van, vijf oud-dienstplichtig kamergenoten van lichting 1975-2 hebben elkaar eindelijk ontmoet. Geert Jongtsma zond onderstaand verslagje in.

Geert: 'Het was een onvergetelijk weekend, dat met veel verhalen van herkenning begon, met "Weet je nog..." begonnen veel zinnen.'

Zaterdag

Op zaterdag 17 oktober om 13.00 uur hadden de kamergenoten van toen - 101 Marbat Nunspeet - vergezeld van hun partners, in het Marechausseemuseum afgesproken en daar werd hen een goed verzorgde lunch aangeboden (vier van hen waren van 1975-2, Han Cluitmans was overgekomen van de beroepslichting 1975-1). Tijdens de lunch werden fotoalbums bekeken en kwamen de dienstverhalen los. Aansluitend werd door een museumgids een groeps rondleiding gegeven. Om 16.30 uur vertrok men naar Hotel Tiel waar, op de gereserveerde kamers, even tot rust kon worden gekomen. Om 18.00 uur werd in de bar verzameld om een drankje te drinken. Daarna werd een diner gereserveerd en aan de bar, bij de open haard, nog een drankje genuttigd.

v.l.n.r. Staand: Henny ten Hagen en Han Cluitmans (75-1)
Gehurkt: Kris Manuel en Geert Jongtsma Liggend: Wil Laven

Zondag

Zondagmiddag na het ontbijt trok de mist op, kwam het zonnetje er nog even doorheen en maakten ze nog een gezellige stadswandeling door Buren. Het weekend werd afsloten met een kop koffie in het stadshart van Buren.

Terugkijkend op het weekend vertelt Geert Jongtsma dat, het plezierig was dat ook de dames goed met elkaar konden opschieten en het weekend zo goed was bevallen dat direct werd afgesproken om over twee jaar in Maastricht weer bij elkaar te komen.

Commandowisseling Koninklijke Marechaussee 5 november 2015

In de herfst van 2015 werd ook SMC verrast met de mededeling dat luitenant-generaal Hans Leijtens de KMar gaat verlaten om directeur-generaal van de Belastingdienst te worden. Niet lang daarna vernamen we dat Harry van den Brink, inmiddels tot luitenant-generaal benoemd, op donderdag 5 november 2015 het commando zou overnemen. Een vijftiengtal SMC'ers vertegenwoordigde onze stichting.

Op het Binnenhof

Vanaf 10.30 uur nam een uitgelezen gezelschap van politici, ambtenaren, (oud-)militairen, diplomaten en familieleden hun plaats in op de tribune die op deze historische plaats was neergezet. Onder hen dus een delegatie van SMC, voornamelijk samengesteld uit marechausseeveteranen, maar ook uit een paar oud-dienstplichtigen en enkele bestuursleden. Een van de voormalige dienstplichtigen was uw redacteur die zich afvroeg hoe hij in 1960 gereageerd zou hebben als men hem toen verteld zou hebben dat hij anno 2015, een heel burgerleven later, een van de genodigden zou zijn. En nog wel bij een commando-overdracht van het Wapen waar hij indertijd zijn dienstplicht vervulde. De enige vergelijkbare

plechtigheid die hij ooit bijwoonde en die nu bij hem opkwam, was zijn ouderdag. Het Binnenhof vertoonde op 5 november enige gelijkenis met het Square in Apeldoorn toen. Langs de kant stonden ook nu eenheden van de KMar opgesteld en in

Genodigden, Trompetterkorps en Marechaussee-personeel verzameld op het Binnenhof

het midden regelde een officier het verloop van de ceremonie. Naast de ingang van het Binnenhof stond het Trompetterkorps opgesteld die voor, tijdens en na de ceremonie het muzikale gedeelte verzorgde. De indrukwekkende plechtigheid begon met het binnentreden van de standaardwacht; imposant te paard gezeten werd de wacht verwelkomd met tromgeroffel en kort muzikaal eerbetoon. Vervolgens betraden de gaande en komende commandant te paard het hof. Te paard om daarmee het bereden karakter van de Koninklijke Marechaussee te onderstrepen. Beide generaals namen vervolgens hun plaats in, links en rechts van het spreekgestoelte, waarna luitenant-generaal Leijtens uit handen van de Wapenadjutant de standaard ontving om die, als symbool van de commando-overdracht, aan zijn opvolger luitenant-generaal Van den Brink te overhandigen.

Gaande en komende commandant te paard

Toespraken

In zijn speech keek Hans Leijtens terug op zijn tijd als commandant van de KMar. Een functie waarvan hij met pijn in het hart afscheid neemt. Vooral spijt het hem, dat hij de transitie van regionale sturing naar informatiegestuurd optreden, niet heeft af kunnen maken. Hij besloot zijn toespraak met een speciaal woord van dank aan alle medewerkers van de Marechaussee. Hierna kreeg de nieuwe commandant het woord. Harry van den Brink wees er op dat ook onder zijn leiding het eerder genoemde transitieproces onverminderd voortgang zou vinden. Ook hij sprak uit dat het alleen dankzij de inzet van de medewerkers mogelijk zal zijn om de vele taken die van de KMar gevraagd worden uit te voeren. De laatste spreker was de minister van Defensie Jeanine Hennis-Plasschaert die, gelardeerd met een enkele anekdote, Hans Leijtens bedankte voor zijn inzet en samenwerking. Zij wenste hem veel succes bij de Belastingdienst. Zij besloot haar woorden tot Hans Leijtens met de mededeling, dat het Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander had behaagd om hem te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau met de zwaarden. Daarna sprak zij Harry van den Brink toe, feliciteerde hem met zijn promotie en wenste hem evenveel succes toe in zijn nieuwe functie.

Met een geanimeerde druk bezochte receptie kwam een einde aan de commando-overdracht.

Luitenant-generaal Harry van den Brink heeft de standaard in ontvangst genomen en neemt het commando over

SMC dankt Hans Leijtens voor zijn ondersteuning en belangstelling voor het werk van onze stichting, wenst Harry van den Brink veel succes en ziet uit naar voortzetting van de goede relatie tussen de commandant van de Koninklijke Marechaussee en de Stichting Marechaussee Contact.

De standaard betreedt de ceremonieplaats

Defensie-minister Jeanine Hennis-Plasschaert verrast vertrekkende luitenant-generaal Hans Leijtens met een koninklijke onderscheiding

Vriendendag 2015

De Vriendendagen worden afwisselend in Buren en elders gehouden. In het najaar van 2015 was dit mooie stadje 'weer aan de beurt' en dus kwamen de museumvrienden op 15 oktober naar De Prinsenhof in Buren. Hier wachtte hen een interessant programma, waarin informatie over het wel en wee van de stichting en het museum zelf werd gecombineerd met een presentatie over een van de meest in het oog springende opdrachten die de KMar in de afgelopen periode uitvoerde, de betrokkenheid bij de afhandeling van de MH17-vliegramp. Een SMC-redacteur, zelf museumvriend, bezocht de bijeenkomst en onderstaand zijn verslag.

Opening

Stichtingsvoorzitter kolonel KMar b.d. mr. Wieta Hopperus Buma opende de Vriendendag met een welkom aan de in grote getale opgekomen vrienden. In zijn openingswoord ging hij in op de veranderde situatie ten aanzien van het museum. Was ons museum tot voor kort een zelfstandig instituut, sinds 1 november 2014 maakt het deel uit van Koninklijke Stichting Defensiemusea (KSD) samen met het Nationaal Militair Museum en de musea van het Korps Mariniers en de Koninklijke Marine. Elk van deze musea had al voor de oprichting van KSD een 'vriendenclub', uiteraard als ondersteunende achterban van hun 'eigen' museum. Toetreding tot KSD bracht onzekerheid over de faciliteiten voor de vrienden. Het gevoel van een onzekere toekomst baarde zorgen, aanleiding voor het bestuur om eens met de directie van KSD te praten. Tijdens dit gesprek werd toegezegd dat er voor de vriendenstichtingen in ieder geval tot eind 2016 niets zal veranderen. In de tussentijd zal er over alternatieven nagedacht worden. Wel werd al afgesproken dat eventuele schenkingen niet in een grote pot zullen verdwijnen, maar

Het Marechasseemuseum wordt ondersteund door de Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee. Een stichting die verdieping van kennis over historie van gendarmerie en de Koninklijke Marechaussee stimuleert, belangstelling voor kennisvergroting over dit onderwerp wekt en verder een zo breed mogelijk steun aan het museum geeft. Giften aan het museum en de uitgave van KMar-gerelateerde brochures maken deel uit van het steunpakket. Menig SMC-begunstiger is ook vriend van ons museum.

in overleg met de locatiedirecteur zullen worden aangewend voor het eigen museum. De nieuwe opzet werd door de voorzitter omschreven als 'eenheid in verscheidenheid' en 'juist in deze tijd heeft onze stichting behoefte aan meer vrienden.' Met deze woorden eindigde hij de opening en gaf hij het woord aan de nieuwe directeur van het Marechasseemuseum, kolonel KMar b.d. Roland van de Heijden.

Marechasseemuseum

De per 31 augustus 2015 aangetreden museumdirecteur ging uitvoerig in op de gevolgen die het opgaan in KSD voor ons museum heeft. Er gaat nogal wat veranderen. Belangrijke uitgangspunten worden herijkt en aangepast aan de nieuwe doelstellingen. Dit brengt voor de directeur van het museum mee, dat hij zich tussen de belangen van de KMar-achterban en die van KSD geplaatst ziet. Zijn opdracht is: het museum zal meer bezoekers moeten trekken en zich dynamischer moeten presenteren. Roland van der Heijden lichtte vervolgens enkele maatregelen toe die tot deze doelen zouden kunnen leiden. Het concept op basis van een tijdlijn van 1815 tot heden verandert in een driedeling van de expositie in de aandachtsgebieden, bewaken en beveiligen, grenspolitie en internationale militaire politie en dat bezien vanuit het heden, het verleden en de toekomst. De expositie zal dynamischer worden, onder andere door het toepassen van multimediale technieken. Er zullen belevingsactiviteiten aan worden toegevoegd, waarbij wel vermeden zal worden dat er een attractiepark gaat ontstaan. Volgend jaar bestaat het

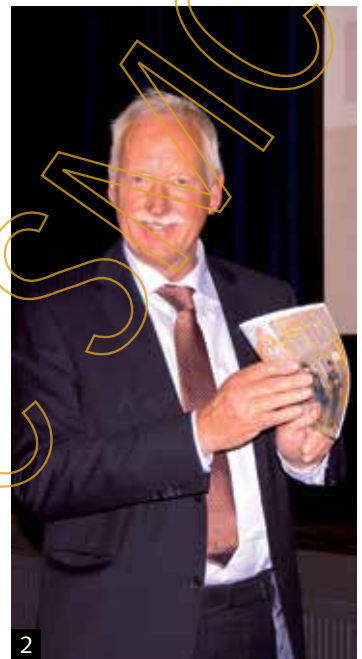
museum tachtig jaar en het is zijn bedoeling om dan de herinrichting afgerond te hebben. Roland: 'Als men mij vraagt of ik er zin in heb, dan is mijn antwoord direct positief.' Na de constatering dat het veranderingsproces de steun van de museumvrienden nodig zal hebben, bedankte Roland de Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee voor hun vriendschap.

Nieuwe brochure

Vervolgens werd de 46e brochure gepresenteerd met een korte inleiding door kapitein ter zee b.d. Donald Weekenstroo. Hij vertelde dat in Marechaussee Contact een serie artikelen heeft gestaan over de KMar en de bijstand na de Tweede Wereldoorlog. Dit is aanleiding geweest om de schrijver van die serie, SMC-redacteur kolonel KMar b.d. Willem Geense te vragen om een brochure te schrijven over hetzelfde onderwerp, maar dan gefocust op de bijstand tussen 1814 en 1940. Na zowel de schrijver als de maker van het schilderij dat de omslag siert te hebben bedankt, werd de brochure 'aan den volke' getoond. Na afloop kreeg elke bezoeker een exemplaar mee, de afwezige vrienden krijgen er een thuisgestuurd.

MH17

Het laatste programmaonderdeel was aan kolonel KMar Kees Kuijs. Hij vertelde een bijzonder verhaal over zijn belevenissen bij de afhandeling van de gevolgen van de vliegramp met de Malaysia Airlines vlucht MH17. De manier waarop hij zijn verhaal had opgebouwd en presenteerde, maakte overduidelijk dat hij zich thuis voelde op deze Vriendendag. Het was echt een verhaal voor marechaussees onder elkaar. De grote lijnen waren bij de aanwezigen wel bekend uit diverse persorganen, maar Kees Kuijs voegde daar een KMar-dimensie aan toe. Hij vatte dat allemaal samen met de opmerking dat de inzet van de KMar in de Oekraïne echt een wapenfeit

was, passend bij het motto 'als het erop aankomt!' De aanwezigen waren zichtbaar onder de indruk van hetgeen Kees Kuijs vertelde. Zijn bijdrage aan de Vriendendag maakte deze dag tot een zeer bijzondere.

Met een lunch, waarop vooral nagepraat werd over de indruk die Kees Kuijs achterliet, kwam een eind aan deze Vriendendag. Wel brachten veel vrienden nog een bezoek aan het Marechausseemuseum. Het was een mooie dag in Buren!

1. Kees Kuijs
2. Willem Geense
3. Donald Weekenstroo

Word Vriend!

Dat kan door jaarlijks minimaal € 10,- bij te dragen op rekening NL47INGB000015300 | Stichting Vrienden van het Museum der Koninklijke Marechaussee | 's-Gravenhage | aanmelden en informatie: <http://www.marechausseemuseum.nl/ontdek/vrienden-van-het-museum>

Vrienden hebben een seizoen lang met partner vrij toegang tot het museum, ontvangen tweemaal per jaar de brochure en worden uitgenodigd voor de Vriendendag.

Wapendag 2015: het 'Steve Jobs-momentje' van CKMAR

Vrijdagmiddag 23 oktober de traditionele Wapendag op een minder traditionele locatie, namelijk het Theater Orpheus in Apeldoorn wegens verbouwwerkzaamheden op de Koning Willem III-kazerne.

Hans Leijtens

Voor de commandant van de Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens was deze 201e verjaardag van het Wapen tegelijk zijn afscheid. Zoals bekend heeft hij op 5 november het commando overdragen en is daarna aangetreden als directeur-generaal van de Belastingdienst, een wel heel bijzondere 'move' voor een marechausseeofficier!

Kranslegging

Voorafgaand aan de opening had 's ochtends al in besloten kring de traditionele kranslegging plaatsgevonden bij het monument op onze bakermat en 's middags begon CKMAR met het oplezen van de namen van collega's die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen. Bekende en minder bekende namen passeerden, maar wat altijd weer indruk maakt zijn de leeftijden van de overleden collega's, de jongste van dit jaar was slechts 27 jaar. Na de minuut stilte sprak Hans Leijtens zijn jaarrede uit.

Thema van de Wapendag: effectsturing

Oftewel wat is het effect van ons werk, aldus CKMAR, maar voordat hij daar zijn licht over kon laten schijnen, werd eerst een video vertoond over het afgelopen jaar, een hypermodern

De dag begon met een ceremonie bij het monument voor de Koning Willem III-kazerne

CKMAR spreekt de aanwezigen toe

en flitsend werkstuk met bijbehorende muziek. In de video werd het hedendaagse robuuste optreden van het Wapen binnen de zogenaamde High Risk (HR) beveiliging op indrukwekkende wijze voor het voetlicht gebracht. Dit optreden heeft ook indruk gemaakt op het bevoegd gezag, want de KMar mocht zes nieuwe HR-pelotons oprichten in de vorm van Bijstandseenheden. In het MTV-taakveld (mobiel toezicht veiligheid) kondigde CKMAR ook een bijzondere ontwikkeling aan: een nieuw 'expeditionair MTV-concept' waarbij samen met andere krijgsmacht-delen in het buitenland zal worden opgetreden. Voor wie het nog niet wist: de KMar treedt nu al in toenemende mate samen op met militairen van de andere krijgsmacht-delen bijvoorbeeld bij het bestrijden van mensensmokkel. De verschuiving van 'gebiedsgebonden optreden' naar 'informatiegestuurd optreden' (IGO) verloopt volgens plan, sterker nog: het gaat daarmee heel goed, aldus CKMAR.

Marechaussee-app

Aan het einde van zijn jaarrede kondigde Hans Leijtens zijn eigen 'Steve Jobs-momentje' aan toen hij via zijn Iphone op het grote scherm in de zaal de nieuwe 'Marechaussee-app' wilde demonstreren. Een 'app' die ieder lid van de KMar binnen afzienbare tijd ter beschikking krijgt en waarmee actuele en operationele informatie is binnen te halen. Maar zoals wel vaker met moderne informatietechnologie: de techniek liet de generaal toch even in de steek en dat zorgde voor enige hilariteit in de zaal. Nu heeft de generaal wel voor hetere vuren gestaan en slaagde hij er na enige tijd toch in om de vele mogelijkheden van de 'Marechaussee-app' te laten zien.

Uitreiking waarderingsspelden

In 2005 is de 'Waarderingsspeld KMar' ingesteld, waarmee toen gelijk afscheid werd genomen van het bekende 'Rode koord', dat nog deel uitmaakte van de landmachterfenis. Dit jaar werd deze speld aan drie leden van het krijgsmachtdeel KMar uitgereikt voor hun bijzonder en heldhaftig optreden. Het ging daarbij om adjudant Bode die getuige was van een te water geraakt auto, waarbij hij met grote moeite de bestuurder uit het wrak wist te krijgen terwijl drie omstanders vooral geïnteresseerd toekeken. De tweede (groeps)waardering ging uit naar de wachtmeesters Van de Pol en Wallin die tijdens een patrouille in Rotterdam geconfronteerd werden met een brandende personenauto. De bestuurder zat apathisch achter het stuur, de deuren waren vergrendeld en er klonk al een onheilspellend sissend geluid toen beide wachtmeesters met grote moeite de deur forceerden en de nogal onwillige bestuurder wisten te bevrijden. Kort daarna explodeerde de auto! De drie ontvangers van de waarderingsspeld kregen lof toegezwaaid omdat zij -aldus CKMAR- de eer van de KMar hoog hadden gehouden.

Gast sprekers

Eerste gast spreker: directeur-generaal (DG) Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Veiligheid en Justitie, drs. Jan-Kees Goet. Het verhaal van deze vertegenwoordiger van 'het gezag', zoals hij zelf zei, was zonder meer 'goet' te noemen. Hij stelde vast

De trotse ontvangers van de waarderingsspeld

dat binnen de vijf zogeheten taakvelden van de KMar, de organisatie voortdurend wordt overvraagd. Dat dwingt voortdurend tot keuzes waarbij vooral de vraag centraal staat: 'Wat is het effect van deze inzet?' en 'Kan het ook anders?' De DG noemde als recente voorbeelden het snelle en effectieve optreden van de KMar bij de 'inklimmers' in vrachtauto's die van Hoek van Holland naar Engeland vertrokken en ook bij de plotselinge instroom van Eritrese vluchtelingen. De heer Goet kon natuurlijk niet om het meest actuele probleem heen: de enorme vluchtelingenstromen die op ons land afkomen. Een verbeterde informatiepositie leidt zondermeer tot een verbeterde inzet en de DG zwaaide de KMar dan ook veel lof toe voor haar doortastendheid en flexibiliteit. Hij bekende wel elke dag naar huis te gaan met de brandende vraag: 'Heeft elke vluchteling in Nederland wel een bed vanavond?'

Tweede gastspreker: een vertegenwoordiger van de Joodse gemeenschap in Nederland. Deze sprak over de bewaking van een Joods object, waar nog permanent Marechaussee voor staat. 'Wat is het effect van deze

aanwezigheid op de Joodse gemeenschap?' vroeg de spreker zich hardop af. Voor de een betekent het 'veiligheid' maar voor de ander 'angst', want 'daar zal dan wel iets bijzonders aan de hand zijn'. De familie van de spreker woont al 200 jaar in ons land en mag zich dus zeer ingeburgerd noemen maar Joodse families voelen zich in toenemende mate onveilig in ons land. In zijn kennissenkring zijn het afgelopen jaar wel tien families geëmigreerd. Toch zorgt deze bewaking ook voor rust binnen de Joodse gemeenschap en daar bedankte hij de Marechaussee voor. Twee leden van het beveiligingsteam werden op het podium gehaald om hen persoonlijk te kunnen bedanken. Als blijk van waardering maakte spreker bekend dat hiervoor in Israel in een speciaal bos, achttien bomen zijn geplant waarbij hij uitlegde dat het getal achttien in het Hebreeuws een bijzondere betekenis heeft.

Tafeldiscussies over het effect van het marechausseewerk

Onder leiding van de bekende tv-presentator Frank du Mosch ('van Jeugdjournaal tot omroep MAX') werden in wisselende samenstelling tafeldiscussies gevoerd. Discussies die gingen over het effect van het marechausseeoptreden in het kader van 'veiligheid' in het land en dan vooral over de vraag 'wat ziet het publiek ervan?'. Preventie laat zich nu eenmaal moeilijk in harde productiecijfers vatten. Bij een van de discussies stelde de presentator de vraag wat moet in ons land gebeuren om meer veiligheid te krijgen. 'Marechaussee inzetten' was het gevatte antwoord van een lid van het beveiligingsteam bij het eerdergenoemde Joodse object en daarmee kon iedereen op deze Wapendag het van harte eens zijn.

Petite réunion

Jacques Bouman, Dick de Waal, Cees van Ingen, Jan van Brummelen en Jan Gaasbeek kwamen op dinsdag 13 oktober 2015 in Buren bijeen. Dit om nog eens terug te kijken op de periode 1969 tot 1972 waarin zij - die jaren of een gedeelte ervan - werkzaam waren bij de brigade van de Koninklijke Marechaussee te Amersfoort. Jan Gaasbeek stuurde ons onderstaand verhaal naar aanleiding van deze bijeenkomst.

Eerst even in het kort iets over henzelf

Jacques Bouman (68) verliet in 1977 het Wapen, stortte zich in het verzekeringswezen en werd adviseur op het terrein van financiële strategie & planning. Was ook enige tijd zelfstandig ondernemer op dit vakgebied en is nu af en toe nog werkzaam als mediator.

Dick de Waal (66) heeft zijn tijd volledig uitgediend bij het Wapen. Zijn laatste functie was Stafofficier Verkeersveiligheid bij de Arbodienst van de Koninklijke Landmacht. Dick doet thans vrijwilligerswerk en heeft veel plezier gevonden in golf en bridge.

Jan van Brummelen (68) verliet in 1971 het Wapen en ging over naar de toenmalige gemeentepolitie Veenendaal. Enkele

Van links naar rechts: Dick de Waal, Jacques Bouman, Jan van Brummelen, Jan Gaasbeek en Cees van Ingen

jaren later richtte hij zijn eigen garagebedrijf op om vervolgens docent en examinator in de autotechniek te worden. Jan heeft nu, in deeltijd, nog een eigen administratiekantoor. Cees van Ingen (69) verliet in 1989 eveneens het Wapen om bij de toenmalige Directie Vreemdelingenzaken, de huidige IND van het Ministerie van Justitie, zijn werkzaamheden ►

Vervolg van pagina 27

voort te zetten. Hij was bij die dienst al sinds mei 1987 gedetacheerd als KMar-opperwachtmeester, in de functie van contactambtenaar. Cees is binnen SMC actief als nuldelijs-ondersteuner en als coördinator van de Nationale Landelijke Veteranendag(NLVD). Daarnaast is hij coördinator nuldelijs-ondersteuning van de Nederlandse Unifil Vereniging (NUV). Jan Gaasbeek (68) heeft zijn tijd ook volledig uitgediend bij het Wapen. Zijn laatste functie was Hoofd Veiligheidszaken tevens Veiligheidsofficier van het Ministerie van Defensie. Jan is naast andere bezigheden zeer actief binnen een amateur-zangvereniging en is redacteur van het verenigingsblad en tevens belast met PR-activiteiten.

Verhalen

Op 13 oktober kwamen tijdens het eerste kopje koffie de verhalen al los.

De brigadecommandant, adjudant Arie Herrewijnen, een autoriteit die niet los kon worden gezien van zijn pakje zware Unic Shag, noemde zijn (jonge) marechausees altijd 'mijn zoon' waarbij je het niet waagde 'zonder bijzonderheden' van patrouille terug te keren.

Janus van Hertom, de opperwachtmeester-administrateur van de brigade met 'de kleine vingertjes', die telkens weer hetzelfde geintje uithaalde.

Jaap Kamp, de kleine gezette burgerwerkman altijd gekleed in zijn blauwe overall met een zwart alpinopetje op. Elke nieuwe marechausee/planton leerde van Jaap koffie zetten, koffie-extract met melk. Melk die ook wel eens 'overkookte'! Jaap werd Jehovagetuige en kreeg dispensatie om zijn tijd bij de brigade tot aan zijn pensioen uit te dienen.

Op het kazerneterrein van de toenmalige Juliana van Stolbergkazerne waar de brigade was gevestigd, waren vier keukens operationeel met een manschappenkantine, een korporaalsmess, een onderofficiersmess en een officiersmess. Menig piket rukte uit om iets overgebleven 'lekkers' op te halen, wanneer er weer een feest had plaatsgevonden. Bij het ophalen van de dagelijkse voeding werd vaak ook iets extra's meegegeven. Van die extra's, soms ook een borrelgar-nituur en overgebleven voeding, werd op andere momenten weer genoten. En ja, als een kok van een van die keukens bij de uitgang van de kazerne in aangeschoten toestand van zijn fiets viel en er vanuit zijn fietstassen twee kazen over de weg rolden, moest je toch je werk doen.

Taken en herinneringen daaraan

Er werden veel begeleidingen uitgevoerd voor de Cavale-riekazerne. Tijdens een van die begeleidingen werd door een van de hierboven vermelde reünisten de zwaailamp van een jeep kapot gereden. De loop van een Leopardtank gaf niet mee. Deze schade werd door een opper van de Cavale-rie - een bekend figuur die het 'ritselen' niet geheel vreemd was - even opgelost. De oranje zwaailampen lagen daar op de plank. Maar toen op een avond dezelfde opper toeval-ig ook dezelfde reünist/planton belde die de zwaailamp had beschadigd, met de mededeling, dat hij even met zijn

YT616-takelwagen naar Scherpenzeel ging om daar de auto van een bevriende relatie uit de sloot te takelen, werd hem op diplomatieke wijze te verstaan gegeven dat het telefoontje niet had plaatsgevonden.

Verder kwamen nog herinneringen aan bod, zoals:

- Het opmaken van urenbriefjes, ook wel 'leugenbriefjes' genoemd;
- De verkeerscombi die op de brigade was gestationeerd waarin boven het motor-compartiment achter de pas-sagiersruimte een omvangrijke telefooninstallatie was gemonteerd werkzaam op twee grote accu's;
- De patrouillebriefjes en daarop vermelde controlepunten;
- Het aandoen of uitlaten van de buitenlamp van de bri-gade, waaraan het piket dat op patrouille was kon zien of er bijzonderheden waren en dan de brigade even moest aandoen. Het geldkistje van de onderofficiersmess, dat na sluitingstijd van de mess door de dienstdoende plan-ton, in cel 1 van de brigade moest worden opgeborgen;
- Het in het geldkistje aanwezige muntgeld was altijd door de twee - goed bekende - burger barmedewerkers keurig in papier opgerold. Er waren plantons die het niet konden laten het geldkistje flink heen en weer te schudden met alle gevolgen van dien;
- En tenslotte 'mister Jahn speaking' tolk bij de Security-police van de op de vliegbasis Soesterberg gelegerde Amerikanen, die telkens 'op het net kwam' bij voorvallen waarbij Amerikaanse militairen betrokken waren en je het hemd van het lijf vroeg!

Naar het museum

Na een lunch met een paar drankjes werd ook het Mare-chauseemuseum bezocht. Een leuke dag en er komt zeker een vervolg waarin ongetwijfeld meer verhalen de revue zullen passeren. Er zijn er namelijk nog veel meer!

De SMC-redactie dankt Jan Gaasbeek voor zijn verhaal. Vooral leuk om te lezen, dat zo veel jaren later er nog steeds een vriendschappelijke band is tussen deze oud-collega's die op hun eigen wijze invulling geven aan een van de doelstellingen van SMC: de onderlinge band van oud-collega's te versterken. Complimenten!

Collega's duiken op in Steenwijkerland

De leerlingen van de 27e wachtmeesterkursus, die liep van 1969 tot 1970, zagen elkaar voor de tweede keer terug in de Kop van Overijssel. De eerste keer was vijf jaar geleden in en nabij de schaapskooi Balloo, noordwest van Rolde in Drenthe, waar een van de oud-collega's schaapsherder was geworden. Nu waren Fred Martens en Siebren van der Zee de grondleggers voor dit samenzijn, toen in die schaapskooi al bekooktoofd.

Gedenken

Beide streekgenoten (Blokzijl en Giethoorn) heetten iedereen welkom in restaurant De Grachthof in Giethoorn. Ze kwamen uit alle delen van het land. Geurende koffie en gebak wachtten hen al op. Toen het laatste schaap binnen was, opende Fred de reünie. Hij memoreerde de zieken en anderen die zich hadden opgegeven maar verstek moesten laten gaan. De oud-commandant majoor Ton Vriezen kreeg de handen op elkaar. Hij was ook afwezig, maar zorgde dat het eerste rondje op tafel kwam. In die vijf jaar zijn weer drie oud-collega's overleden: Henk Tervooren, Jan van der Kolk en Bert Schurhoff. Bij hen werd stil gestaan. Van Mariet, de echtgenote van Henk Tervooren was een brief ontvangen. Zij kon de confrontatie juist op deze dag - 4 september 2015 - niet aan. Henk stierf precies een jaar geleden.

Giethoorn

In twee groepen ging men de fluisterboten in die voor de deur lagen. Een excursie door de vaarten en het wijde water van

Ontvangst met koffie/thee en gebak

Organisator/presentator
Fred: 'Krijg je als met je kop in de modder duikt.'

Met de fluisterboot door Giethoorn:
'En links zien we ...?'

Jan Kummeling: 'Nee joh ... dat moet je zo doen vrouwtje.'

Met z'n allen op de kiek lukte niet; hier een deel bij het partyschip

Giethoorn. De tongen kwamen al snel los. We zagen onder ons: Jan(nen), Jos, Harm, Berend, Kees, Wim enz. enz., een lust om elkaar weer met oude verhalen op te zadelen. In 1970 telde de cursistenlijst 78 namen. Enkelen waren voor de drieweekse cursus bij het Korps Commandotroepen (maart 1970) niet door het eerste deel gekomen. Ze waren wel uitgenodigd. In totaal was men nu met 57 man, onder wie een twintigtal partners wat het extra gezellig maakte. En de dikke buikjes dan? Ach... daar praatten ze niet over, die zag je gewoonweg niet. Na terugkeer droop het van de regen, die de hele dag aanbleef. Vlug in de auto's, op naar het afgemeerde Partyschip Giethoorn voor een vervolgrondvaart.

Weerribben-Wieden

Trossen los om 12.30 uur. De vijfkoppige bemanning toverde een heerlijke lunch voor. Wat wil je als er kroketten bij zitten? Op het achterdek rookte de kok verse rode poon en forel. Niet één ontkwam. Fred leidde de cursisten met zijn uiteenzetting door het Nationaal Park Weerribben-Wieden. Toen het schip op de Beulakerwijde (in het dialect 'wieden' dat plas betekent) voer, ontkwam hij er niet aan daarover te vertellen: 'Eeuwen terug was hier laagveen ontstaan, wel drie tot vier meter dik. Dat groef men af voor de kachels in het westen, Holland, als turf. Tijdens de stormen op einde van de achttiende eeuw braken de dijken langs de Zuiderzee door, ging het dorp Beulake ten onder en ontstond het grote water achter die dijken. De wijze van afgraven en het drogen tot turf hadden hiermee ook te maken.' Fred zou er wel uren over willen vertellen. Het koud/warmbuffet en de barbecue vroegen en kregen echter de aandacht.

Afsluitend

Tot 18.00 uur voeren we dwars door de specifieke flora en fauna van dit gebied. Een lust voor het oog als je door de beslagen ruiten kon kijken. Op het salondek in de regen zitten deed je ook niet. Aan niets ontbrak. Dank aan het organisatie duo is zeker op zijn plaats. De volgende reünie is naar verluidt in 2020 in het Marechauseemuseum. Wie organiseert dit?

Nieuwe begunstigers

**Mevr. A. Arnoldus –
v d Zwaag**

W. van Gaelen
Ber 74-4
MFO; UNIPTF; SFIR

J.B. Geerdink
Ber 78-3
SFOR

L.P.C. van Horen
Ber 81-5
MFO, PROXIMA;UNIPTF

G. Koops
Ber 56-4

P. Michel
Ber 73-6

P. Smulders
Dpl 77-3

G.G.H. Rijkse
Dpl 69-2

H.G.M. Rutten
Dpl 55-5

E.J.M. Wierinck
Ber 74-5

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2781 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur.

Overleden

P.S. Apekrom
Geboren 2 januari 1926
Overleden 28 september
2015
Ber 48

A.M. van Beek
Geboren 15 november 1926
Overleden 1 november 2015
Dpl ; 3 DMC; Ned. Indië ;
1 MPI(VOD); 2 MPIV;
1 MPV(VOD)

**Mevr W.H.E. van Broeck-
huysen-Duncker**
Geboren 10 juli 1925
Overleden 28 september
2015
Weduwe van J. van
Broeckhuysen
OVW; ENG; 3 DMC;
Ned. Indië; Staf 2 MPIII;
3 MPIII

E.A. van Dam
Geboren 24 november 1947
Overleden 25 oktober 2015
Ber 69-3; UNAVEM

J. Goedhart
Geboren 20 juli 1926
Overleden 1 oktober 2015
NBS; OVW; ENG; Ned.
Indië; 1-8 RI; 5 MPI

C.H. Hazewinkel
Geboren 28 december 1933
Overleden 24 september
2015
Dpl 53-1

J. van der Hoek
Geboren 26 januari 1934
Overleden 27 oktober 2015
Dpl 54-3

Mevr A. Jalving
Datum overlijden niet
bekend
Weduwe van A. Jalving
Dpl 57-1

W. Kiel
Geboren 11 september 1939
Overleden 15 september
2015
Ber 58-2

J. Kloosterman
Geboren 17 april 1934
Overleden 7 november 2015
Ber 54-1

G.J. Lammers
Geboren 30 november 1929
Overleden 29 oktober 2015
Ber 52-1

J. Sipman
Geboren 17 januari 1929
Overleden 20 oktober 2015
Dpl 49-1

J.F. Stevense
Geboren 30 december 1936
Overleden 5 september
2015
Dpl 56-4

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
Bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Nuldelijnsondersteuning SMC-coördinator

H.J. van Harten
Oude Lagezoom 3,
4328 ED Burgh Haamstede
telefoon 06-38655572 / 0111-720326
e-mail: dvhartens@zeelandnet.nl

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, J. Douma, F.H.C. Meijer,
W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout,
E.A.W. Damen, H.G. Westland

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC - www.marechausseecontact.nl

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechaussee Contact, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reünie Faciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslichtoffer of postactief is wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC. Tenzij hij of zij bezwaar hiertegen aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Nuldelijnsondersteuning

Veteranen Platform, Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldelijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Marechausseemuseum

Marechausseemuseum in Koninklijk Weeshuis, Buren.

Het museum leidt de bezoeker langs de tijdlijn van de Marechaussegeschiedenis. Van de maréchaussée te voet uit 1814 tot de actualiteit van de Marechaussee van nu.

Het schitterende Weeshuis is een prachtige en geliefde trouwlocatie. En aan kinderen en kleinkinderen is gedacht, zij maken puzzeltochten, kunnen op de foto, klimmen in een voertuig en hebben het er naar de zin! Het Marechausseemuseum biedt daarnaast, onder de naam 'Marechaussee Meeting Point' aanlandwerkplekken en vergaderaccommodatie voor de collega's van Het Wapen.

Welkom in het
Museum der Koninklijke Marechaussee!
Opgericht in 1936.

